PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 8034 | Duminică 13 aprilie 1969 | 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI

● CE TRATAMENT APLICAȚI „ASTENIEI" DE PRIMĂVARĂ A DRUMURILOR? ● CREDITUL BANCAR ȘI CREDITUL DE... COMPETENȚĂ ● CENTRUL UNIVERSITAR DE CERCETARE ● SUBSTANȚA VITALĂ ȘI TRĂINICIA OPEREI LITERARE

VIZITA PRIMULUI MINISTRU AL SUEDIEI, TAGE ERLANDER

SUCEAVA. — Trimisul Agenției Agerpres, Ștefan Bratu, transmite: Sîmbătă, în cea de-a doua zi a vizitei în țara noastră, primul ministru al Suediei, Tage Erlander, împreună cu soția, au plecat cu un avion special într-o călătorie în nordul Moldovei. Împreună cu premierul suedez au plecat ministrul afacerilor externe, Torsten Nilsson, și celelalte persoane oficiale suedeze. În călătoria lor, oaspeții sînt însoțiți de Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Eduard Mezincescu, ambasadorul României la Stockholm, și Tudor Jianu, directorul Protocolului din M.A.E.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, se aflau George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, și Ion Drăgan, secretar general al Secretariatului General al Consiliului de Miniștri.

Pe aeroportul Salcea, din apropierea orașului Suceava, în întîmpinarea premierului suedez și a soției sale se aflau președintele Consiliului popular județean, Emil Bobu, cu soția, primarul municipiului Suceava, Valerian Găină, și alte oficialități locale.

Sosiți în oraș, oaspeții au luat cunoștință de noile construcții industriale și social-culturale, care au transformat radical vechea așezare suceveană. A fost admirată îndeosebi noua casă de cultură, în curs de finisaj — edificiu impunător, cu o sală de 800 locuri, a cărui arhitectonică evocă, într-o manieră modernă, tradiția folclorică din acest ținut, în care sculptura în lemn are vechi rădăcini. La ieșirea din casa de cultură, numeroși localnici au salutat cu căldură pe oaspeți. Premierul suedez a exprimat sucevenilor admirația sa pentru frumusețea și marea utilitate a noului lăcaș de cultură.

Următorul obiectiv vizitat în acest județ — mînăstirea Putna, prima ctitorie a domnitorului Ștefan cel Mare — prilejuiește evocarea unor momente importante din istoria secolelor XV—XVII a poporului nostru. Vizitînd biserica mînăstirii, oaspeții au primit detalii asupra lucrărilor arheologice ce se desfășoară aici și a unor mărturii istorice și de artă medievală descoperite pe aceste meleaguri. A fost vizitat apoi complexul muzeistic al mînăstirii, unde sînt expuse lucrări de broderie, argintărie, manuscrise și tipărituri rare.

După ce a semnat în cartea de onoare, primul ministru Tage Erlander și-a exprimat satisfacția de a fi putut cunoaște nemijlocit acest vechi așezămînt, care atestă glorioasa istorie a națiunii române, tradițiile bogate ale culturii și artei din această parte a țării.

Ctitoria familiei Movileștilor, mînăstirea Sucevița a prilejuit un nou popas în călătoria oaspeților suedezi prin nordul Moldovei. Biserica mînăstirii, construită în urmă cu aproape patru secole, și muzeul de obiecte de cult de mare valoare artistică au fost apreciate de oaspeți ca adevărate bijuterii de artă.

Aceleași profunde impresii a prilejuit și vizita la mînăstirea Moldovița, important focar de cultură în secolele XV—XVII, care și-a recăpătat forma originală de odinioară în urma lucrărilor de restaurare efectuate între anii 1954 și 1960. La ieșirea din incinta mînăstirii, primul ministru Tage Erlander s-a întreținut amical cu un grup de localnici, parte din ei lucrători în pădurile din împrejurimi, care și-au amintit cu plăcere de schimburile de experiență fructuoase avute cu forestierii suedezi.

În drum spre Suceava, a fost vizitată și mînăstirea Voroneț, o altă ctitorie a lui Ștefan cel Mare, vestită prin picturile și elementele decorative originale, de mare valoare istorică și socială. Un moment inedit al vizitei l-a constituit prezența veteranilor comunei Voroneț, Gheorghe Mîndrilă și Constantin Pop, cu care premierul suedez a avut o convorbire cordială.

În vizitele la monumentele istorice amintite, oaspeții suedezi și români au fost însoțiți de arhimandritul Irineu Crăciunaș, vicar al Mitropoliei Moldovei și Sucevei.

Vizita în județul Suceava s-a încheiat printr-un dineu oferit de președintele consiliului popular județean, Emil Bobu, cu soția. În timpul dineului, președintele consiliului popular și premierul suedez au toastat pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare între cele două țări și popoare.

PUNCTE NEVRALGICE PE ȘANTIERELE DIN ARGEȘ

Gheorghe NICOLAE,
secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R.

În acest an, corespunzător prevederilor planului de stat, în județul Argeș urmează să se realizeze un volum de investiții în valoare de 3,8 miliarde lei, din care 1,5 miliarde lei pentru lucrările de construcții-montaj. Aceste fonduri de investiții sînt destinate continuării și terminării construcției unor mari obiective economice începute în anii trecuți, realizării de noi capacități de producție, a unor importante lucrări social culturale. Pornind de la necesitatea stringentă a recuperării restanțelor și pentru a se îndeplini riguros planul de investiții, recent s-a analizat temeinic stadiul execuției lucrărilor și — în conformitate cu concluziile desprinse — au fost stabilite măsuri în vederea accelerării ritmului de construcție, punerii în funcțiune la termen a noilor obiective economice sau social-culturale.

Pe ansamblul județului, în primele trei luni ale anului s-a realizat peste 20,5 la sută din volumul anual de lucrări de construcții-montaj. Se poate spune, deci, că ne situăm astfel pe linia indicațiilor date de conducerea de partid și de stat, ca în primul trimestru să nu slăbim ritmul lucrărilor, să îndeplinim cît mai mult din prevederile planului pe întregul an. Totuși, dacă privim analitic rezultatele, prin prizma sarcinii ca în semestrul I să realizăm peste 60 la sută din volumul anual de lucrări la construcții-montaj și să dăm în exploatare 12 noi capacități și obiective, inclusiv cele restante, situația îndeplinirii planului și cea existentă pe unele șantiere nu ne satisface. Nu putem trece cu vederea rămînerile în urmă de la fabrica de stofe „Argeșana", Fabrica de bere și Combinatul de articole tehnice din cauciuc, obiective care au termene de intrare în funcțiune anul acesta. Asemenea restanțe se constată și la lucrările de extindere a capacităților de la Uzina mecanică Muscel, la cea de autoturisme și la Uzina chimică din Pitești. În ce privește construcțiile de locuințe, în primele două luni s-au dat în folosință numai 400 de apartamente din cele 4 000 prevăzute, din care 800 restante din anul trecut.

Explicația restanțelor care au apărut pe aceste șantiere nu constituie pentru noi o noutate. Conducerile șantierelor respective aduc în discuție perimatele justificări ale „condițiilor grele de început de an", sau de „început de șantier". La grupul de șantiere 805 (grup ce realizează o parte din obiectivele industriale amintite) la șantierul 10 sau la trustul local de construcții, în primele două luni nu s-au îndeplinit nici jumătate din sarcinile planului trimestrial, obținîndu-se rezultate cu mult sub cele din trimestrul IV, cînd au existat, în general, aproape aceleași condiții de timp friguros ca și la început de an. Asemenea cazuri, cu justificările aferente, din păcate, nu sînt singurele. Iată de ce comitetul județean de partid nu ia în considerare „argumentele" de genul celor relatate și nici... teoriile care susțin că rămînerile în urmă ar fi o fatalitate

Țin să precizez că neajunsurile sînt de ordin subiectiv, se datoresc slabei organizări a muncii pe unele șantiere. Unii conducători de șantiere se plîng că nu au forță de muncă suficientă și tot ei sînt aceia care tolerează fluctuația, absențele nemotivate și concediile fără plată. Din aceste cauze, fondul de timp de lucru și forța de muncă nu au fost utilizate economicos la trustul de construcții, I.C.M. Pitești, grupul 805 pe tot parcursul anului trecut, cît și în primul trimestru din acest an. De la un an la altul s-a îmbunătățit mult dotarea șantierelor cu mecanisme și utilaje de construcție; ce folos dacă ele nu sînt folosite la întreaga capacitate. În exploatarea lor persistă multiple defecțiuni tehnice și se fac deplasări „în gol". Numai pe platforma petrochimică Pitești excavatoarele, buldozerele, tractoarele, macaralele turn și betonierele n-au lucrat anul trecut aproape 40 000 ore din timpul planificat. Anul acesta, neajunsurile s-au menținut pe anumite șantiere. În condiții similare și cu randament scăzut funcționează și utilajele altor întreprinderi. Consiliul popular județean și cel al municipiului Pitești au provocat mari întîrzieri pe șantierele propriilor lucrări de construcții social-culturale, prin neeliberarea la timp a amplasamentelor și lipsa documentației de execuție. Numai consiliul popular județean nu asigurase documentația de execuție, la începutul lunii martie a.c., pentru 29 lucrări. Notăm și deficiențele legate de calitatea necorespunzătoare a unor lucrări. Pe platforma chimică, la fundațiile unor rezervoare, nu s-au respectat rețetele privind structura de rezistență a betoanelor, iar la fabrica de pîine se constată grave neajunsuri în execuția lucrărilor de finisaj.

Cunoaștem, deci, neajunsurile și cauzele lor. Tocmai de aceea nu am stat în expectativă și nu am așteptat amplificarea consecințelor ce le generează. De pildă, perfectarea graficelor de execuție și ale livrărilor de materiale și documentație între constructori și beneficiari dura în trecut întreg trimestrul I, ceea ce, firesc, dăuna îndeplinirii planului de investiții. Anul acesta am ajutat nemijlocit, la începutul lunii ianuarie, pe constructori și beneficiari să întocmească operativ graficele, obligîndu-i, în același timp, să confere acestora un caracter de lege. În continuare, am urmărit să se pună capăt practicii „reactualizării" repetate a graficelor, accentul principal căzînd pe recuperarea rămînerilor în urmă.

Sarcinile planului de investiții în trimestrul care a început și în perioadele următoare sînt deosebit de mobilizatoare. În acest an, 50 la sută din sporul producției globale industriale a județului urmează să se realizeze pe seama intrării în funcțiune a noilor capacități. Ca urmare, respectarea termenelor de dare în exploatare a acestor obiective are o importanță vitală pentru economia Argeșului. Nu întîmplător, controlul organelor de partid vizează, în special, complexul de piroliză, instalația de furfurol, hidrocentrala Vilsan, fabrica de drojdie furajeră, secția de prepa-

(Continuare în pag. a III-a)

Cei 70 de pe platforma plutitoare dintre valuri

reportaj de Paul DIACONESCU

Am ajuns la Porțile de Fier chiar în ziua care a urmat festivității de decernare — pentru a treia oară consecutiv — a „Steagului roșu" și a „Diplomei de unitate fruntașă pe țară în întrecerea socialistă". Dar pe șantier nu se simțea nimic din atmosfera festivă, nimic din acea notă de relaxare care urmează de obicei unei victorii abia obținute, unui succes de mare amploare. Ca în orice zi, ca în toate zilele anului și ale anilor în care construcția își forma contururile grandioase de azi, șantierul semăna cu un imens perpetuum mobile, cu mașinăria unui uriaș ceasornic întins pe zeci de hectare.

Acest ceasornic bate, cu febrilitate, ultimele ore și clipe ale vechiului curs al Dunării.

— În toamnă, Dunărea va fi strangulată, îmi explică, cu un cuvînt foarte plastic dar și foarte exact, tov. Stelian Jivcovici, secretarul Comitetului de partid al grupului de șantiere. Dar zăgăzuirea fluviului înseamnă și o strangulare a timpului. Timpul devine strîns, îngust, ca și breșa din mijlocul fluviului în care șuvoiul vijelios va trebui învins, oră cu oră și metru cu metru, timp de multe zile și nopți în șir.

Încă de pe acum oamenii Porților de Fier, de la operatorii fabricii de betoane la șoferii basculantelor, de la muncitori și maiștri la directorul general, se gîndesc cu o ușoară emoție la acest eveniment tehnic, cel mai dificil și mai spectaculos din istoria hidroenergeticii românești.

Și totuși, pare foarte îndepărtat acest eveniment, aici, în încintă. Pentru că pășim pe fundul Dunării, dar Dunărea nu există; ne întîlnim cu oameni, intrăm în barăci, discutăm în birouri călduroase, așezate în albia fluviului, dar fluviul nu se vede, nu se aude, nu se simte. Macarale se rotesc lent, la centrală se toarnă beton, minerii anunță o nouă „pușcare" în roca încintei. Totul se petrece ca și cum fluviul s-ar afla undeva, departe. Dar, dacă nu aici, atunci în altă parte trebuie să existe un loc unde se pregătește marea încleștare cu Dunărea, un loc unde se anunță și se „repetă" marele spectacol din toamna acestui an! Într-adevăr, acel loc există. De pe

(Continuare în pag. a V-a)

La Combinatul siderurgic Galați

ÎN PROBE TEHNOLOGICE A DOUA LINIE A FABRICII DE OXIGEN

La Combinatul siderurgic din Galați a intrat în funcțiune pentru probe tehnologice cea de-a doua linie a fabricii de oxigen. Ea are o capacitate de 11 000 mc pe oră. Termenul la care intră în funcțiune reprezintă un avans de aproape 80 de zile față de plan și îndeplinirea înainte de termen a angajamentului constructorilor și montorilor. Noua linie este destinată alimentării celui de-al treilea convertizor al oțelăriei, aflat în pragul intrării sale în funcțiune. Aceeași linie va produce și azot pentru laminoarele de benzi la cald și benzi la rece ale combinatului.

(Agerpres)

Cu toți „caii putere" ai tractoarelor, să mărim viteza lucrărilor agricole!

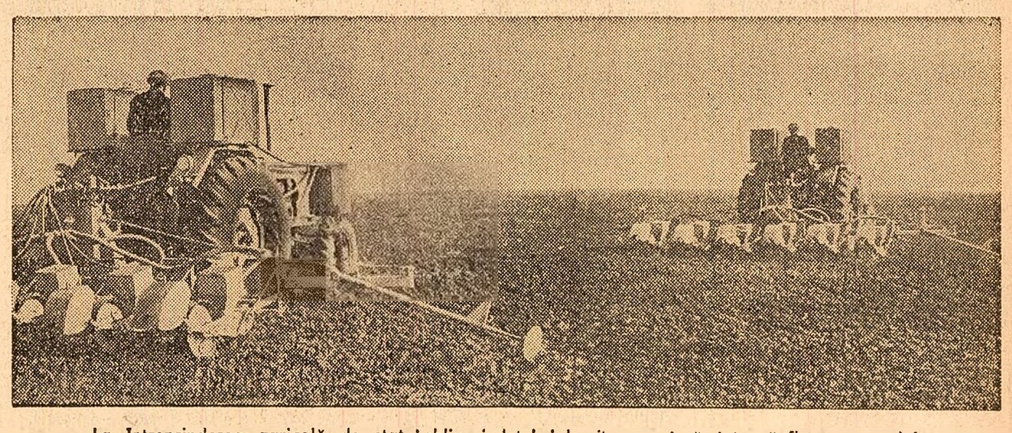

La Întreprinderea agricolă de stat Lehliu, județul Ialomița, se însămînțează floarea-soarelui

Foto: S. Cristian

Ultimele date centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii consemnează faptul că, pînă la această dată, au fost însămînțate 754 000 hectare cu diferite culturi. Din această suprafață, circa 550 000 hectare au fost realizate în ultima săptămînă. Înseamnă că ritmul de lucru s-a intensificat, deși în multe județe vremea a fost instabilă. Anul trecut, la aceeași dată, erau însămînțate cu peste două milioane de hectare mai mult. De aci se poate deduce cît de întîrziate sînt lucrările de sezon și ce eforturi vor trebui depuse ca, pînă la 1 mai, toate semințele să fie puse în pămînt. Aceasta presupune ca toate tractoarele și mașinile agricole să lucreze cu randament maxim, iar alături de acestea să fie folosite și atelajele proprii ale cooperativelor agricole.

În cele mai multe locuri, organele locale de partid și de stat, conducerile de unități agricole asigură condiții ca activitatea mecanizatorilor să se desfășoare nestingherit. Referitor la această problemă, tov. Gheorghe Ibănescu, directorul Direcției agricole a județului Neamț, ne-a declarat că 40 la sută din numărul tractoarelor vor lucra în schimburi prelungite. Întrucît mai sînt de arat 7 300 hectare, din care 5 000 ha terenuri greu accesibile tractoarelor cu roți, au fost adunate cele cu senile și trimise să lucreze la Bozieni. Oniceni și în alte comune din zona de deal. Uniunea județeană a cooperativelor agricole a organizat întrajutorarea între diferite unități. Astfel, atelajele cooperativelor agricole din Moldoveni, Secuieni, Trifești, unde sînt suprafețe mari mecanizabile, au fost trimise în sprijinul celor din Valea Ursului, Bozieni, Pîncești, Poienari și în alte unități din zona deluroasă. Ca urmare a măsurilor luate, în ciuda timpului destul de capricios, mecanizatorii și cooperatorii din județele Bacău și Neamț au ieșit la arat și semănat. La Tăucești, Livezile, Huruiești, Țibucani, Girov și în alte comune au fost însămînțate primele sute de hectare cu orz, ovăz, mazăre și plante furajere.

Și în județul Harghita, datorită condițiilor naturale deosebite — terenuri situate la altitudine și precipitații mai multe — a fost necesar să se ia unele măsuri deosebite pentru intensificarea lucrărilor agricole de sezon. Activiștii de partid și de stat, împreună cu președinții și specialiștii din unități analizează, la fața locului, ce probleme se ridică, indică soluțiile potrivite și apoi urmăresc realizarea lor. La cooperativa agricolă din Simonești, tov. Petre Țăranu, secretar al comitetului județean de partid, și ing. Alexe Pakot, directorul direcției agricole, au cercetat bine toate problemele și au propus apoi măsuri de rezolvare. Această unitate este rămasă în urmă

Nicolae BRUJAN
Lorand DEAKI
Gheorghe BALTA

(Continuare în pag. a III-a)

CHEMARE LA INTENSIFICAREA EFORTURILOR PENTRU ÎNTĂRIREA PĂCII ȘI SECURITĂȚII ÎN EUROPA ȘI ÎN LUME

În opinia publică din țara noastră a avut un puternic răsunet și a trezit sentimente de căldurosă adeziune **Hotărîrea Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România cu privire la aprobarea Apelului statelor participante la Tratatul de la Varșovia către toate statele europene.** Hotărîrea subliniază însemnătatea deosebită și oportunitatea Apelului pentru intensificarea eforturilor în direcția întăririi securității și cooperării în Europa, exprimă acordul organelor constituționale ale României la propunerea de a se organiza o conferință europeană, **adresează statelor europene, tuturor factorilor interesați în asigurarea păcii pe continent, chemarea de a acționa, în spiritul înțelegerii reciproce, pentru pregătirea și reușita conferinței, pentru cauza destinderii și securității europene.** Prin toate acestea, Hotărîrea dă glas năzuinței profunde a poporului nostru de a munci și a-și făuri în pace și securitate viitorul său luminos, socialist, corespunde liniilor directoare ale politicii externe a României — de prietenie și alianță cu țările socialiste, de colaborare cu toate statele, independent de orînduirea lor socială, preocupării constante a conducerii statului și guvernului nostru pentru promovarea destinderii și întărirea păcii în Europa și în lume.

Crearea în Europa a unor condiții care să împiedice repetarea unei noi conflagrații mondiale și să permită valorificarea deplină a uriașului ei potențial pentru dezvoltarea științei, a producției de bunuri, a culturii, în interesul prosperității fiecărei națiuni și al progresului general — iată dezideratul major al popoarelor continentului nostru atît de greu încercat în trecut. Dată fiind marea pondere a Europei pe arena mondială, realizarea acestui nobil țel răspunde și intereselor popoarelor de pe toate continentele. Existența și afirmarea în viața politică a Europei a unor uriașe forțe sociale care se pronunță în favoarea eliminării germenilor de încordare, împotriva divizării artificiale a continentului, pentru o largă cooperare multilaterală între toate statele europene atestă posibilitatea reală de a înainta cu succes pe drumul consolidării păcii și securității în Europa.

În evidențierea căilor și modalităților de a înfăptui securitatea europeană un rol important a avut Consfătuirea de la București din iulie 1966 a țărilor participante la Tratatul de la Varșovia. Declarația adoptată cu acel prilej s-a impus atenției generale ca un program constructiv și ca o platformă largă de acțiune pentru înfăptuirea, prin eforturi comune, a unei securități eficiente pe continentul nostru, cu repercusiuni pozitive asupra situației internaționale în ansamblu. Viața a confirmat întru totul justețea analizei care s-a făcut atunci asupra situației politice din Europa, valabilitatea și actualitatea concluziilor și propunerilor preconizate în Declarația de la București. În perioada care a urmat s-au accentuat curentele de opinie în favoarea lichidării definitive a „războiului rece" și a produselor sale; au cunoscut o extindere fără precedent schimburile intereuropene pe plan economic, cultural, tehnico-științific; s-au amplificat contactele între reprezentanții țărilor din răsăritul și apusul continentului, dialogul lor în problemele de interes vital pentru pacea și securitatea continentului.

Apelul țărilor socialiste participante la Consfătuirea din martie 1969 către toate statele din Europa, reafirmînd principalele propuneri ale Declarației din 1966 în problemele securității europene, punînd la ordinea zilei pregătirea și convocarea conferinței statelor europene, reprezintă o nouă inițiativă constructivă, menită să joace un rol de seamă în efortul pentru consolidarea păcii și securității europene. După cum

Ion FINTINARU

(Continuare în pag. a VI-a)

O casă zidită pe abuz și necinste

În Cluj, pe strada Józsa Béla, alături de căsuța modestă de la nr. 45, se afla anul trecut un garaj. Cu luni în urmă, garajul a fost demolat și în locul lui s-a ridicat o construcție impunătoare, cu un etaj (în total opt camere, două bucătării, două băi, două cămări etc.). Concomitent, pentru ca nimeni să nu aibă de suferit de pe urma acestei acțiuni, pe o altă stradă (Rarău), vechiul garaj era reclădit și pus la dispoziția fostului său beneficiar. Sub urmărirea atentă a șefilor de echipe, muncitorii săpau fundații, se luptau cu piatra și betonul pentru temelie, ridicau schele. Construcțiile înaintau vertiginos. Directorul tehnic al Întreprinderii construcții-montaj Cluj, ing. VASILE VLAD, se deplasa zilnic la noul șantier, urmărind îndeaproape mersul lucrărilor. Dar cînd să se ridice acoperișul, lucrările au încetat brusc. De ce? Să derulăm filmul construcției, de la săparea temeliilor și pînă la ultima cărămidă.

La 8 aprilie 1968, ing. **Vasile Vlad** înainta Ministerului Industriei Construcțiilor o cerere prin care solicita cumpărarea unor materiale de construcție „prin I.C.S. Metalochimice". În aparență, nimic mai nevinovat. (Deocamdată, vom face pe marginea acestei cereri o mențiune: materialele respective se vînd prin întreprinderile comerțului de stat oricărui cumpărător, cu bani gheață și fără nici un fel de aprobări prealabile). Ministerul Industriei Construcțiilor înaintează cererea Ministerului Comerțului Interior cu specificația ca ea să fie rezolvată „conform legilor în vigoare". Concomitent, printr-o adresă oficială, Vasile Vlad este înștiințat de acest lucru, precizîndu-i-se că ministerul, „în conformitate cu normele în vigoare, nu aprovizionează direct populația". La rîndul său, M.C.I. remite cererea de mai sus I.C.S. Metalo-chimice Cluj. Pe adresa de remitere scrie negru pe alb: „Vă rugăm a analiza posibilitatea satisfacerii cererii sus-numitului, în conformitate cu legile în vigoare". Directorul I.C.S. Metalo-chimice, tov. Liviu Arhideanu, notează pe aceeași adresă: „Tovarășe Perianu (Ioan Perianu este șeful serviciului comercial — n.n.), nu putem face preferențieri. Să fie servit ca și alți cumpărători, altfel ne creăm neplăceri". Deci, toată lumea scrie „conform legilor în vigoare". În acest punct, la I. Perianu, se întîmplă o metamorfoză. Pe adresa lui V. Vlad va pleca o scrisoare: „La cererea dv. pentru cumpărarea prin unitatea noastră, de la Întreprinderea 9 construcții-montaj, a unor materiale de construcții, vă facem cunoscut că în situația în care Întreprinderea 9 are și vă poate elibera aceste materiale, noi vom elibera comanda respectivă". Semnează **Gavrilă Lădaru**, director adjunct și Ioan Perianu.

anchetă socială

— Nu am știut despre ce este vorba; am semnat în necunoștință de cauză — ne spune tov. G. Lădaru. Tovarășul Perianu a întocmit actul.

— Noi putem cumpăra mărfuri spre revînzare de la orice întreprindere — ne spune tov. Perianu. Șeful serviciului comercial nu ne răspunde însă la întrebarea: de unde știa că

Titus ANDREI

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

Reparații necesare

Curtea fabricii de ciment din Medgidia arată ca după un cutremur. Cărămizi sparte, grinzi și stîlpi de oțel-beton aruncați vraiște — cataclism în toată regula. „Opera" nu se datorează însă naturii, ci Trustului 1 construcții din localitate, care, avînd de executat unele lucrări de extindere a fabricii, a recurs la acest mod original de depozitare a materialelor. Rezultatul? Patruzeci de tone de stîlpi de beton, precum și cîteva vagoane de cărămizi s-au făcut praf. (Odată cu materialele și banii investiți în producerea și transportul lor). O privilește dezolantă. Cine va suporta risipa? Dumnealor, constructorii respectivi, au arătat că știu să strice. Așteptăm, în consecință, măsuri constructive. Cui pe cui se scoate!

„Inspectorul municipal"

Folosindu-se de o legitimație furată și apoi măsluită, Cornelius Stăncescu din Galați a devenit, peste noapte, „inspector municipal". Neavînd un profil, inspecta orice. Avea, totuși, o predilecție pentru unitățile de alimentație publică unde era extrem de exigent! Aplica amenzi cu nemiluita. Banii îi băga în buzunar. Dar iată că „inspectorul" a fost prins în... exercițiul funcțiunii și supus (s-a întors roata!) unei veritabile inspecții. Ce-o mai fi, vom vedea. Cum rămîne însă cu cei aproape 20 responsabili de bufete, bodegi și restaurante care i-au plătit amenzi și peșcheșuri timp de un an? În popor li se spune gurăcască. Dar nu-i numai asta. Știau ei ce știau...

Invitație

Cu două luni în urmă criticam în această rubrică unele ilegalități de la grupul școlar chimic din Piatra Neamț. În locul răspunsului așteptat am primit o scrisoare. Redăm cîteva fragmente: „Se realizează venituri ilicite, cerîndu-se contribuții bănești de la părinții elevilor. Se folosesc alimente din rația elevilor. Se percep elevilor amenzi fără ca banii încasați să fie contabilizați. Elevilor li se aplică pedepse corporale. Echipamentul și rechizitele școlare nu se dau elevilor, deși aceștia au semnat de primire. De la gospodăria anexă a școlii se sustrag bunuri". Din cuprinsul scrisorii mai aflăm că aceste lucruri sînt cunoscute de organele locale și de ministerul de resort, fapt de altfel verificat și de noi. Măsurile însă întîrzie! Cît se vor mai tărăgăna lucrurile? Miliția, procuratura, direcțiile generale de resort din M.I.C. și din M.I.P. au cuvîntul! Sau poate se invită unii pe alții la măsuri?

De acord?

La întreprinderea de piese de schimb pentru utilaje din Suceava s-a degradat o însemnată cantitate de materiale. 22 tone de ciment s-au prefăcut în piatră ca urmare a depozitării lor sub cerul liber. Nu aveau unde să le depoziteze? Ba da, dar... Un siloz metalic cu o capacitate de 96 de tone stă nefolosit din cauză că nu se găsește un... furtun lung de doi metri. De fapt, furtun s-ar găsi el, dar, vedeți, ar mai trebui și o garnitură pentru asamblarea furtunului și asta chiar nu se găsește. Probabil însă că cei din conducerea întreprinderii și-au spus: „Dacă n-avem furtun, la ce să mai căutăm garnitură și... viceversa". Iată o dilemă din care într-adevăr nu se poate ieși. Doar dacă se hotărăsc forurile tutelare să „revizuiască pe ici, pe colo, și anume în părțile esențiale". Ale furtunului de pildă.

La locul potrivit

Există specimene pentru care distracția nu are farmec dacă nu este însoțită de scandal. Pentru aceștia, legea prevede sancțiuni aspre. Iată un exemplu petrecut în satul Fîntînele (Dîmbovița). Aproape 100 de tineri se distrau la balul organizat în localul căminului cultural. Au apărut însă scandalagiii. În toiul petrecerii, trei tineri: Gheorghe Pandele, Nicolae Miriuță și Dragnea Miriuță (toți amețiți bine) au început să înjure și să-i lovească cu cuțitele pe cei prezenți. Și-au făcut „cheful". Comportarea lor are o definiție limpede — huliganism — și este drastic pedepsită. Conform legii, toți trei vor ispăși pedepse între un an și doi ani închisoare. Răsplată conformă faptei. Erau bețivi. Așa se vor „trezi" poate la realitate.

Rubrică redactată de
Ștefan ZIDĂRIȚA
Gh. POPESCU
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Din 11 000 km drumuri naționale, aproape șaptezeci și cinci la sută sînt asfaltate; au fost modernizate sau înzestrate cu îmbrăcăminți asfaltice ușoare și alte cîteva mii de kilometri de drumuri județene. Ca urmare a unui efort material continuu, aproape toate orașele, un mare număr de comune, unități agricole beneficiază de legături rutiere modernizate. Asigurarea unor legături bune, a unei rețele rutiere sigure creează posibilități ca circuitul economic, deplasările, dezvoltarea turismului să se facă în condiții corespunzătoare.

Nu un articol bilanțier ne propunem însă acum, ci doar o analiză a situației existente după această iarnă grea, pe unele trasee rutiere. Care este deci în prezent starea drumurilor? Ce lucrări de întreținere se fac? Ce împiedică încă obținerea unor rezultate mai bune?

Ce tratament aplicați „asteniei" de primăvară a drumurilor?

— În linii mari — ne informează tovarășul Benone Săvulescu, director al direcției generale a drumurilor din M.T.A.N.A. — pe drumurile naționale modernizate efectele acestei ierni nu se reflectă în degradări mai mari decît în alți ani. Unul din motive: o îngrijire suplimentară atentă în toamnă a fisurilor, cu colmatarea pavajelor și aplicarea de covoare subțiri din mixtură asfaltică pe întinse suprafețe pentru închiderea diferitelor defecțiuni. Campania de reparații a fost declanșată spre sfîrșitul lunii februarie, cînd erau încă înzăpeziri, prin începerea reparațiilor și punerea în stare de funcțiune a stațiilor de mixturi, determinarea degradărilor și organizarea activității, stabilirea ordinii lucrărilor. Printre punctele nevralgice, cu deteriorări mai mari, se numără porțiunile de drumuri ce pornesc din București, Pitești-Rm. Vîlcea, unde au avut loc mai multe alunecări de teren, R. Vîlcea-Călimănești-Sibiu, Orșova-Turnu-Severin, Turda-Alba Iulia, Cluj-Dej. Se ivesc și unele porțiuni în zonele de nord-est ale țării. Pentru a pune totul la punct, se muncește în ritm susținut chiar și duminicile, iar la direcția generală s-a introdus urmărirea zilnică a stadiului lucrărilor prin telefon și telex...

Apreciem declarațiile tovarășului director Săvulescu, încă prea liniștitoare și optimiste, față de starea de fapt. Dacă ar fi să ne referim numai la drumurile de acces spre București, și este vorba doar de Capitala țării, nu este nici un secret că ele se aseamănă cu niște tranșee ciuruite, provoacă accidente, întîrzieri, pagube. De asemenea, se poate constata o lipsă de interes față de drumurile naționale încă neasfaltate. În județul Alba, unde ele au o pondere mare, nu există ca utilaj greu decît un singur autogreder, iar cantitatea de piatră spartă, pusă la dispoziție în acest an, este mai mică decît anul trecut. Traseele Sebeș-Obîrșia Lotrului și Alba Iulia-Zlatna-Cîmpeni, importante artere pentru economie, se află într-o stare de degradare avansată.

Directorul D.R.T.A.-Piatra Neamț ne-a declarat că între 10 și 15 la sută din numărul autocamioanelor și autobuzelor direcției staționează datorită defectelor provocate de starea drumurilor impracticabile și repunerea lor în circulație va necesita cheltuieli suplimentare de peste 2,5 milioane lei. La autobaza Sebeș, în luna martie, din 57 de autobuze, 23 și-au rupt arcurile din cauza drumurilor! (deși la aceste avarii a contribuit, indiscutabil, și modul puțin responsabil în care circulă unii șoferi, netinînd seama de starea drumului).

Pe șoseaua din defileul Văii Jiului, pe șoseaua Tg. Jiu-Rm. Vîlcea (în comuna Miloștea), datorită alunecărilor și surpărilor de teren, numeroaselor gropi, cele mai multe nesemnalizate, circulația este dificilă, mai ales noaptea. La fel pe drumul național ce duce spre Suceava, pe cel ce leagă Rădăuți de Sucevița și Cîmpulung Moldovenesc.

În mod cu totul necorespunzător se prezintă o seamă de drumuri locale. Părăsind asfaltul șoselelor, mijloacele de transport sînt supuse la adevărate probe de rezistență.

...La ieșirea din municipiul Tîrgoviște, spre Bilciurești, a circula cu mașina înseamnă a săvîrși mai mult decît un gest temerar. Unde sînt picherii, unde sînt cantonierii? Pe unii i-am găsit, pur și simplu, acasă, alții erau pe la primării, făcînd diverse servicii personale funcționarilor de aici. În ziua de 8 aprilie, pe sute de kilometri colindați, nu am întîlnit pe nici unul dintre ei cu roaba și lopata la astupatul gropilor. Iată ce spunea cantonierul Gheorghe Prîpu din comuna Comișani: „Eu fac mobilizarea oamenilor la contribuția voluntară. Mă trimite primarul cu o listă și eu îi anunț să iasă să-și facă ordine în fața curții, să-și pună flori. La întreținerea șoselei nu prea am ce face. Așteptăm să vină asfaltatorii". Ce spune alt cantonier, Petre Camcu din Lazuri: „Am primit sarcina să stăm la primărie (este vorba de zilele de 7 și 8 aprilie) și să așteptăm o mașină care să ne ducă la Răzvad, să lucrăm pe drumul dinspre Moreni. Dar am stat degeaba în amîndouă zilele pînă la ora 12. Văzînd că nu vine nimeni, am plecat și eu și ceilalți 4 cantonieri la treburile noastre".

Calitatea organizării, atestată de o asemenea situație, nu se deosebește radical de cea existentă la nivelul județului! Inginerul Radu Dumitrescu, șeful serviciului de drumuri, ne informase că șantierele Tîrgoviște și Titu sînt dotate cu utilaje, încadrate cu tehnicieni și — lucrul cel mai important — că el coordonează munca ce se desfășoară în raza stabilită. Iată-ne și la șantierul Tîrgoviște — unul din cele patru ce au luat ființă în această iarnă. Aici nu se găsea decît un cilindru-compresor... defect. În magazie erau niște lopeți și tîrnăcoape, afară cîteva roabe, toate neatinse. Tot din lipsă de organizare nu se acționează suficient de repede nici la transportul pietrișului din albiile rîurilor apropiate. Nu sînt sincronizate acțiunile de muncă prin contribuție cu cele ale secției de drumuri. Cum se explică o asemenea situație? Simplu: ing. Radu Dumitrescu nu are vreun grafic de urmărire a lucrărilor, directorul direcției tehnice, ing. Grigore Dragomir, acționează și el la întîmplare, iar prim-vicepreședintele comitetului executiv, Ion Calcioiu, se scuză: „Am foarte multe treburi. Mă ocup, bineînțeles, și de drumuri, dar toate planurile de acțiune sînt la direcția tehnică. Fiți încredințați că totul este bine pus la punct..."

Pus la punct... în scripte.

În județele Neamț, Bacău și Suceava există foarte frumoase planuri dar, ca planurile... pe hîrtie. Pentru că pe teren constatările arată că numărul echipelor și utilajelor în acțiune este de cîteva ori mai mic decît cel din scripte. Consiliile populare din Dărăști, Berceni, Vidra, Dascălu-Creața, Fierbinți (județul Ilfov) și Căzănești-Balaciu, Cosîmbești, Perițeți, Săveni (județul Ialomița) n-au mișcat un deget pentru a contribui la repararea drumurilor, deși în adunări populare ale cetățenilor s-au votat și contribuții voluntare în acest scop. Tot aici, în multe locuri, pe marginea drumurilor, se află depozitate cantități importante de pietriș, dar nu se învrednicește nimeni să le folosească la astuparea gropilor.

Am înfățișat doar cîteva din numeroasele aspecte întîlnite în raidul nostru care atestă **grave neajunsuri**. Dezinteresul, neglijența, lipsa spiritului de bun gospodar nu sînt cuvinte grele în raport cu aspectul pe care-l prezintă unele drumuri. Este necesară înțelegerea importanței ce trebuie acordată, județ cu județ, refacerii drumurilor după deteriorările provocate de iarna grea a acestui an. Este știut că în industrie și agricultură au fost concepute și se aplică măsuri cu caracter de urgență pentru recuperarea rămînerilor în urmă provocate de aceeași cauză. Refacerea drumurilor trebuie privită ca o parte integrantă a aceleiași acțiuni. Este de asemenea binecunoscut că transporturile constituie sistemul circulator al organismului economic și că cele efectuate pe căile rutiere au o pondere din ce în ce mai mare. Fiecare zi de întîrziere se soldează cu pagube materiale, fie directe, prin avarierea parcului de mijloace de transport, fie indirecte, datorate unor întîrzieri, gîtuiri, ocoluri. Președinții de consilii populare județene, primarii orașelor și comunelor au obligația de a înțelege importanța acestei chestiuni, de a nu o trata ca o sarcină periferică; ei trebuie să se deplaseze rapid, să inspecteze personal starea principalelor artere de circulație din raza lor de activitate, să ia măsurile ce se impun și să urmărească traducerea lor în viață.

În același timp, se cer relevate și **o seamă de neajunsuri datorate unei corelări defectuoase a sarcinilor.** Astfel, conducerea Direcției regionale feroviare București, în dorința de a-și raționaliza transporturile, a anunțat, la 4 februarie, Consiliul popular județean Ilfov că a închis 9 stații pentru traficul de vagoane complete și 25 pentru coletărie, iar într-o etapă viitoare vor mai fi închise alte 25 de stații. „Pe linia București-Urziceni, ne informa tovarășul Constantin Mateescu, prim-vicepreședinte al Consiliului popular județean Ilfov, nu va mai fi astfel nici o stație de descărcare pentru pietriș și balast, aceste materiale trebuind să fie transportate de la distanțe de peste 30 km. Prin închiderea stațiilor Căciulați, Angheleștí, Ciorogîrla și Snagov-Plajă, la un volum de lucrări de drumuri de 13 200 000 lei, prețul de cost va fi încărcat cu 7,6 la sută, ceea ce reprezintă 1 milion lei numai cheltuieli de transport. La aceasta se adaugă slaba organizare a muncii; de exemplu, acum cîteva zile s-au adus 24 de vagoane balast într-o singură zi. De unde să fei atîtea brațe de muncă deodată pentru descărcat? Rezultatul: locații. Pînă acum fondurile, și așa puține, ale compartimentului de drumuri din Ilfov au fost grevate de aproape 100 mii de lei, plătiți drept locații". Iată cum o singură măsură insuficient corelată cu alte cerințe se răzbună asupra stării drumurilor".

Organizarea internă în cadrul județului nu este nici ea de natură să sprijine refacerea drumurilor corespunzător posibilităților. Astfel, șantierele de drumuri duc lipsă de utilaj greu, deși o bună parte a acestuia există disponibil la întreprinderile locale de construcții. Încep împrumuturile și închirierile. Serviciile de drumuri, fiind tratate ca a cincea roată la căruța direcțiilor tehnice, sînt într-o situație dificilă, deoarece orice măsură preconizată de puținii specialiști de care dispun trebuie să treacă printr-o întreagă filieră de aprobări ierarhice. În legătură cu această problemă, ca și cu alte aspecte legate de structura administrativă a serviciilor de drumuri locale, se impune o revizuire a organizării lor pentru a li se crea condiții spre a se putea manifesta ca factori competenți, autoritari, avînd în egală măsură răspunderi executive, dar și posibilități materiale pentru aceasta. În acest sens, tovarășul Ion Găvozdea, vicepreședintele al Comitetului pentru Problemele Administrației Locale, ne spunea: „Aspectele pe care le ridicați nu pot fi rupte de ansamblul problemelor dezvoltării și întreținerii rețelei de drumuri. La ora actuală, 85 la sută din drumurile țării sînt în administrația consiliilor populare, manifestîndu-se încă destule deficiențe organizatorice. Dacă pentru drumurile naționale există un organ central de specialitate, cu unități locale bine înzestrate, cu o conducere unitară, plan ferm, aprovizionare corespunzătoare — la scara locală toate acestea lipsesc. Există, e drept, un serviciu de drumuri pe lîngă direcția tehnică alcătuit din doi-trei salariați care se ocupă, în multe cazuri, cu alte treburi, iar separat există și o unitate locală de drumuri și poduri. Înființîndu-se, cum ar fi firesc, o direcție de drumuri și poduri locală, direct subordonată comitetului executiv, fără creșterea numărului de salariați, ci doar prin reorganizarea și redistribuirea celor existenți, s-ar renunța la două verigi intermediare și ineficiente, în cazul de față — direcția tehnică și actualul serviciu de drumuri. În paralel, ar urma să fie stabilite relații mai directe de colaborare și îndrumare tehnică cu Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene, care se ocupă de drumurile naționale, și alte organe centrale. Aceasta ar facilita o mai rațională folosire a fondurilor, a bazei tehnico-materiale, a experienței comune acumulate, o mai bună concentrare a eforturilor asupra obiectivelor principale, o realizare unitară a politicii de dezvoltare a rețelei de drumuri la scara întregii țări".

Dar **pînă la decizia asupra eventualei perfecționări a structurii actualelor servicii de drumuri, este necesar ca toate consiliile populare, toți factorii răspunzători, de la ministere pînă la comune, să ia cele mai operative măsuri, să mobilizeze forțele umane și materiale de care dispun, asigurînd o coordonare judicioasă a acestora, în așa fel încît în timp cît mai scurt să se asigure refacerea drumurilor și condiții normale pentru desfășurarea traficului rutier.**

Al. PLAIEȘU, Al. BRAD, Gh. BALTĂ, Șt. DINICĂ

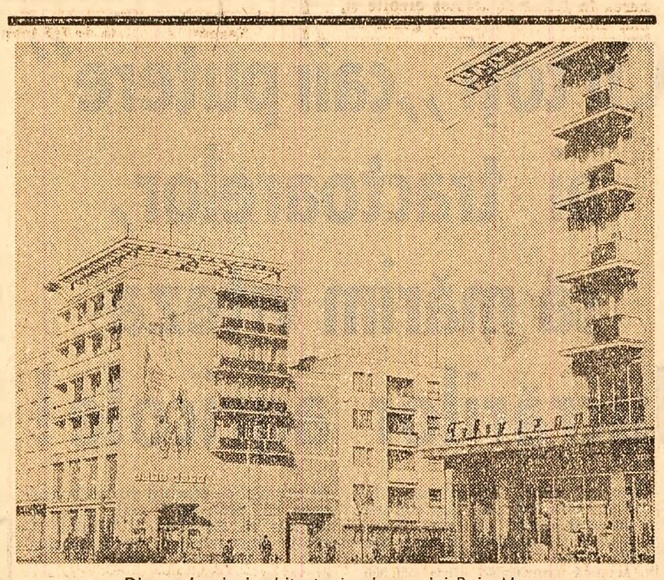

Din noul peisaj arhitectonic al orașului Baia Mare
Foto: **Gh. Vințilă**

Am călcat cu tramvaiul o stafie

Într-o duminică a anului 1967, dar spre seară, Ion Buleu, director al I.A.P.L.-ului „Segarcea" din București, se întorcea dintr-o escapadă pe una din șoselele noastre naționale. La kilometrul (nu contează care), mașina a rămas în pană. O pană iremediabilă în acea duminică seară. Echipajul și pasagerii mașinii rămase în pană au făcut semn cu dreapta, cu stînga, au făcut semn din urechi tuturor mașinilor care treceau pe-acolo, dar toți îi salutau din mers și le urau petrecere plăcută. O singură mașină s-a oprit. Cea condusă de Adolf Rozenzweig i-a urcat pe toți și i-a dus la București.

— Ce pretenție ai de la noi? l-a întrebat Ion Buleu.

— Nici o pretenție.

— Unde ești angajat? Vreau să trimit o scrisoare de mulțumire întreprinderii unde lucrezi, cu rugămintea să-ți afișeze poza pe aleea fruntașilor.

— Nu lucrez nicăieri.

— Foarte bine. Trebuie să te ajut că și dumneata... De mîine ești bucătar II la restaurantul...

— Nu mă pricep să toc nici cartofi, dar să...

— Nu contează. Ai mașină bună, ai suflet a-ntîia. Nu vei lucra la bucătărie. Cu mașina dumitale personală mă vei deservi pe mine et comp. cînd vom avea nevoie. Numai atunci...

Și astfel, luni de zile omul și mașina lui personală primeau salariul de bucătar doi de la directorul Ion Buleu, care, săracul, și pentru alte chestii mult mai grase a fost pus în urmărire tot într-o duminică.

Tristă duminică!

Într-o altă duminică, dar de data asta de dimineață, chiar mie mi s-a întîmplat o nenorocire și mai și. Cu tramvaiul meu personal... (toți colegii mei aveau fie bicicletă personală, fie motoretă, ori mașină. Neplăcîndu-mi să copiez pe alții, mi-am cumpărat un tramvai nou. Cînd am nevoie de linii, le închiriez). Dar m-am îndepărtat de la marea nenorocire care mi s-a întîmplat. Cum am zis, duminică dimineața mă plimbam cu tramvaiul meu. Prin dreptul Grădinii Icoanei îmi sare în față un... Un pieton certat cu legile de circulație. Bucăți l-am făcut. Uite-așa l-am tăiat. L-am cules și l-am urcat la întîia lîngă mine. L-am dus acasă la mine, l-am montat la loc, i-am dat puțină valeriană pe zahăr, asta pentru că omul, după ce era făcut numai bucăți, se mai și speriase. L-am întrebat.

— Unde lucrezi? Vreau să-i rog pe șefii dumitale să-ți dea vreo trei zile concediu, să te refaci după sperietura pe care ai tras-o... La mișcă-te puțin. Cum te simți?

— Cred că mi-ai pus mîna dreaptă în locul celei stîngi și invers.

— Ai dreptate. Din cauza mea puteai deveni stîngaci. Acum e bine?

— Perfect. M-ai întrebat unde lucrez. Păi lucrez pe str. Vînători nr. 3, Sectorul 6. Sînt angajatul Asociației crescătorilor de păsări și animale mici.

— De cine aparține asociația?

— De Consiliul Superior al Agriculturii.

— Stai dumneata liniștit aici și eu îți fac rost de trei zile de concediu ca să te refaci. Picioarele ți le-am aranjat bine, să nu-mi vii mîine-poimîine cu pretenția că nu mai ai fluiere.

— Parcă sînt nou născut. Dacă-mi tăiai cu tramvaiul dumitale și bătăturile...

Tristă duminică!

Am dat telefon la o cunoștință din Consiliul Superior al Agriculturii, i-am povestit întîmplarea și cunoștința, după ce m-a ascultat, mi-a spus:

— Dragul meu, te-ai uitat bine la omul pe care l-ai tăiat cu tramvaiul? Am impresia că ai tăiat o stafie. Și asta e foarte bine, mai scăpăm de ele.

— Nu obișnuiesc să tai cu tramvaiul stafii. Da' ce-ți veni?

— Asociația crescătorilor de păsări și animale mici a fost desființată cu adresa nr. 75 822/20 încă din anul 1967. Sîntem în anul 1969 și nu știu cum ai fi putut să tai un om care...

M-am dus la „pacientul" meu, l-am întors cu cearșaful și l-am rugat să se intereseze el dacă nu cumva din neatenție i-am mutat creierul mic în locul celui mare, în timpul montării persoanei sale. M-a asigurat că nu. Și a susținut cu tărie că este angajatul aceleiași asociații. M-am deplasat pînă pe str. Vînători nr. 3 și acolo într-adevăr funcționa acea asociație. Deși desființată cu acte, funcționa bine. Angajații, unii dintre ei ajungeau la salarii pînă la 8 000 de lei pe lună, în afară de primele trimestriale care erau pînă la 3 200 lei. Cu ce se ocupă această asociație desființată? Gospodăriile din jurul Bucureștiului, care cresc pe lîngă casă păsări și animale mici, sînt ajutați, plătind o cotizație lunară, de asociație, să facă rost, să fie aprovizionați cu spărturi de porumb, grîu, ovăz etc. Așadar, contrar hotărîrii de desființare, asociația a funcționat mai departe. Cum? Au folosit imprimate vechi. Cum făceau deconturile la Bancă? Nu făceau nici un decont. Lucrau pe cont propriu. Banii (sute de mii) îi ținea casierul la el, ori contabilul șef. Au mai depus din bani și la C.E.C. Și astfel, asociația desființată — mi s-a lăudat cel pe care l-am tăiat cu tramvaiul — a cîștigat și o mașină.

— Ce fac, domnule, cu dumneata? Legal, asociația e desființată. N-am de unde să-ți fac rost de trei zile concediu pentru refacere.

— Nu-i nimic. Renunț. Îmi pare bine că te-am cunoscut. Ai fost foarte drăguț cu mine. Numai că ar trebui să conduci tramvaiul mai atent.

M-a salutat și a plecat. A fost rîndul meu să iau valeriană.

D-aia susțin eu că duminica sînt trei ceasuri rele.

foileton
de
Nicuță TĂNASE

(Urmare din pag. I)

O CASĂ ZIDITĂ PE ABUZ ȘI NECINSTE

V. Vlad vrea să cumpere materialele în cauză chiar de la întreprinderea pe care o conducea? În cerere nu scrie. Și nici la a doua: de ce nu a respectat dispoziția limpede pe care i-o dăduse directorul său?

...Și în calitatea sa de director, Vasile Vlad a decis ca întreprinderea să-i livreze lui Vasile Vlad, în calitatea sa de persoană particulară, cantitatea de materiale solicitată! De aici înainte, abuzurile comise de el se vor ține lanț. Neîntîmpinînd nici un fel de rezistență din partea celor din jur, va transforma șantierul casei personale într-un șantier al întreprinderii. Pentru aceasta, primul „pus în temă" este **Ioan Țimonea**, șeful serviciului aprovizionare.

— ...Știu; adică trebuia aprobarea forului tutelar. De asta mă consider vinovat. M-am încrezut în el.

— Cine răspundea de eliberarea materialelor, dv. sau Vasile Vlad?

— Eu. V-am mai spus, mă consider vinovat... Altuia i-aș fi cerut-o. Era director, dispunea.

„Era director" — motivarea aceasta am auzit-o în cursul anchetei noastre din gura tuturor celor care au închis ochii în fața abuzurilor lui Vasile Vlad, de la cei care i-au cîntat în strună, de la cei cărora nu le-a plăcut „să se amestece". Pentru a-l servi pe director, oameni care în viața lor nu au însoțit nici măcar o singură cărămidă a întreprinderii de la depozit pe șantiere, au început să desfășoare... muncă de teren. De exemplu, **Victor Tomescu**, șeful biroului aprovizionare:

— Eu sînt plătit pentru probleme de birou...

— Pe șantierul din strada Józsa Béla ați însoțit totuși unele mașini cu ciment.

Tace. („Tovarășul V. Tomescu s-a urcat la mine în mașină... mi-a spus că cimentul este pentru tovarășul V. Vlad și că-mi arată el unde să-l descarc..." — Podar Manoilă, șofer).

— ...A, da... I-am arătat șoferului drumul; era de la Turda.

— Unde trebuia dus cimentul?

— Pe șantierul 901. (Dezarmat): Degeaba, nu puteam să-l refuz pe director; nu numai pe mine m-a trimis; pe care l-a prins, pe ăla l-a trimis la el acasă. Pe mine m-a trimis de vreo 7—8 ori. După una, după alta...

E adevărat că V. Vlad dispunea de oamenii și de materialele întreprinderii cînd voia și după cum voia, dar nici acești salariați, transformați în tot atîtia „supraveghetori de lucrare" ai directorului, n-au luat niciodată atitudine împotriva apucăturilor acestuia; iar alții s-au limitat la rolul de simpli spectatori. „Ing. **Iosif Brișcan** a venit la șantier și a dispus în numele tovarășului director plecarea oamenilor din echipa lui Săucă, în timpul programului, să lucreze la construcția casei..." (Marcu Marin, maistru).

„Am încărcat în autosalvare 6 muncitori pe care i-am dus la casa în construcție a tovarășului director, arătîndu-le ce au de făcut, întrucît nu cunoșteau locul." (**Timbuș Octavian**, maistru).

Pentru ca plecarea unora dintre muncitori să se poată justifica într-un fel sau altul, se făceau cereri de învoire, de recuperare. Niște cereri sui-generis, colective, un fel de tabel în care figurau rubricile: numărul de ordine, numele și prenumele, data, semnătura. S-a ajuns ca pînă la 11 muncitori să fie învoiți pe baza unei singure cereri, toți pentru același motiv: „rezolvare probleme personale".

O altă întîmplare. În timpul lucrărilor, pe șantierul proprietate personală al lui V. Vlad se termina cărămida. Imediat a fost chemat șeful serviciului aprovizionare, Ioan Țimonea.

— Țimonea mi-a cerut să demolez birourile personalului tehnico-administrativ și să iau cărămida — ne declară maistrul Marcu Marin. I-am spus că nu le demolez. Nu aveam unde să mutăm funcționarii. Mi-a spus că dacă nu am poftă să le demolez, să mă duc la director.

Discutăm cu ing. **Ioan Pop**, șeful șantierului:

— Birourile trebuiau demolate. De curînd **am fost chiar amendat** de către organe ale P.C.I. **pentru că nu le-am demolat în întregime.**

— Ați demolat totuși o parte din ele...

— Două camere.

Adică **exact cele 10 000 de cărămizi de care avea nevoie Vasile Vlad.** În fața ing. Ioan Pop „ordinul superiorului" prima în fața ordinului legii; dacă directorul ar fi avut nevoie de mai multă cărămidă, cu siguranță că ing. Pop n-ar mai fi fost amendat de pompieri!

Stăm de vorbă cu ing. Vasile Vlad și îl rugăm să ne spună de ce a cerut materiale de pe șantier.

— Am cerut o înlesnire, o facilitare...

— În afara legii?

— O favoare, dacă vreți; după atîția ani de muncă, cred c-aveam dreptul.

În primul moment am fost tentați să credem că interlocutorul nostru adoptă o formulă tactică, bizară, e drept, dar oricum, o formulă, pentru a-și putea povesti autobiografia, pentru a-și etala calitățile. Dar nu. Vasile Vlad a ținut cu tot dinadinsul să ne convingă că legea este ceva asemănător unei linii directoare, la dreapta sau la stînga căreia pot exista abateri, în funcție de persoana în fața căreia ne aflăm. În concepția lui, normele de conduită socială trebuie respectate numai de unii. El, de pildă, putea să nu le respecte.

— Am greșit, apelînd la salariații întreprinderii. Trebuie să mă înțelegeți; lucram de dimineață pînă seara. Interesele întreprinderii, înainte de toate. Nu-mi mai rămînea timp și pentru mine... (Remarcăm că „interesele întreprinderii" îl împingeau să calce grosolan... interesele întreprinderii — de data aceasta, fără ghilimele. Precizăm că situația economico-financiară a întreprinderii este absolut nemulțumitoare).

— De ce n-ați încheiat un contract cu Oficiul pentru construirea de locuințe proprietate personală?

— ?!

Și, în luna septembrie 1968, în timp ce Vasile Vlad „greșea" de zor scoțînd diverși salariați din producție pentru a-i folosi drept mandatari ai intereselor sale, trimițînd muncitori să lucreze în timpul orelor de program pe șantierul său, aducînd pînă și elevii școlii profesionale de construcții din Turda pentru a pune umărul la ridicarea proprietății sale, este avansat (cu delegație) din funcția de director tehnic în aceea de director, cu un salariu net superior.

— Acum unde lucrați?

— Sînt transferat la Trustul nr. 5 construcții-montaj Brașov, în calitate de inginer-șef.

Bineînțeles, cu un salariu și mai mare.

Ne deplasăm la Brașov.

Stupoare; transferul ing. Vasile Vlad se face „în interesul întreprinderii", după cum precizează tov. **Leon Leibovici**, directorul general al Trustului 5 Construcții Montaje, din Brașov. Cum de a fost totuși posibilă angajarea lui V. V. într-o asemenea funcție, măsură care constituie prin ea însăși o abatere grosolană de la principiile ce guvernează viața publică?

— Am fost chemat telefonic de tovarășul **Radu Briese**, director general în Ministerul Industriei Construcțiilor; mi-a comunicat că ing. Vasile Vlad a fost destituit și că trebuie să-l angajez în calitate de inginer-șef.

— Cunoașteți motivele scoaterii lui din funcția de director?

— Pentru abuzuri...

Revenim în București. La rîndul său, tov. director general R. Briese ne declară:

— Da, e adevărat, eu i-am comunicat. Nu-mi amintesc însă în ce funcție...

— Considerați că ilegalitățile sale sînt cea mai bună recomandare pentru noua funcție?

— Trebuie să facem o distincție între calitățile lui profesionale și aspectele negative din punct de vedere etic. Nu trebuie să-i dăm în cap unui om, trebuie să-l ajutăm să se îndrepte. Și azi aș face la fel.

— Cum se împacă însă caracterizarea de acum cu propriul dv. referat în care cereați destituirea pentru faptul că (cităm) „nu a dovedit priceperea și competența necesară în conducerea unității"?

Tăcere.

★

Abuzurile grosolane comise la Cluj de către Vasile Vlad demonstrează cu prisosință nocivitatea unei singure abdicări de la codul moral al societății noastre. Fostul director a confundat avutul statului cu avutul său și s-a apucat să-și construiască o casă cu materialele și cu salariații întreprinderii. Acest act de sfidare a celor mai elementare îndatoriri de serviciu, de sfidare a legilor țării, a putut avea loc datorită unui concurs de împrejurări dintre care prima este optica diformatoare a fostului director. Convins că funcția încredințată îi conferă puteri discretionare, Vasile Vlad a înlocuit normele legii cu normele strîmbe ale propriei sale voințe, adormindu-se cu ideea că nimeni nu-l va pedepsi. Cît de scurtă i-a fost iluzia și cît de profundă eroarea i-o vor dovedi organele de stat competente.

Nu a fost lipsită de importanță nici împrejurarea că a găsit în jurul său oameni care să-l asculte orbește, să execute dispozițiile sale ilegale, oameni care, la rîndul lor, au călcat legile; favorizatori și complici, ei vor răspunde alături de cel ale cărui samavolnicii le-au înlesnit.

Nu putem să trecem cu vederea nici inexplicabila pasivitate care i-a cuprins pe comuniștii din cadrul întreprinderii. Sub ochii lor s-au petrecut toate cele relatate. De ce n-au intervenit? De ce comitetul de partid nu și-a exercitat drepturile și îndatoririle statutare? Este de datoria Comitetului municipal Cluj al P.C.R. să limpezească și acest aspect al chestiunii.

Stirnesc cel puțin nedumerire și împrejurările ulterioare destituirii lui Vasile Vlad. Le-am expus mai sus. Socotim că este necesar ca, neîntîrziat, conducerea Ministerului Industriei Construcțiilor să ia în discuție **mușamalizarea** șirului de abuzuri și să aplice sancțiunile de rigoare. Această sfidare a opiniei publice, a oamenilor cinstiți din cele două unități — unde a lucrat și unde lucrează ing. V. Vlad — nu poate rămîne nepedepsită.

În ceea ce-l privește pe principalul vinovat, pe Vasile Vlad, nu putem să nu observăm orbirea morală ce l-a lovit. Nici astăzi nu vede ce a greșit. Viața s-a însărcinat să-i demonstreze, pe viu, tot ceea ce ar fi trebuit să știe de mult timp. E vremea ca el să **și înțeleagă** această demonstrație.

...Casa din Cluj stă să se dărîme. (La figurat, nu la propriu). E și firesc să fie așa. În temella ei nu s-a pus beton — ci necinste. Și pe necinste nu se poate clădi nimic; nici măcar o banală casă.

pagina economică

CREDITUL BANCAR ȘI CREDITUL DE... COMPETENȚĂ

Ce mai frînează finalizarea unor studii de organizare rațională a producției și a muncii? — am întrebat zilele trecute pe un director de întreprindere din Brașov. Răspunsul a venit prompt: „Lipsa unor fonduri bănești necesare acoperirii cheltuielilor; vedeți, efectuarea anumitor modernizări, perfecționări și dotări suplimentare cu utilaje ale fluxului tehnologic presupun să ai bani, să ai fonduri". La a doua întrebare, dacă s-au folosit sau nu creditele bancare rambursabile, directorul a preferat să schimbe vorba. D-sa avea o predilecție deosebită pentru utilizarea de fonduri de investiții...

Practica industrială a dovedit din plin viabilitatea folosirii creditelor bancare — ca formă de finanțare a aplicării unor studii de organizare superioară a producției și a muncii. Anul trecut, de pildă, în întreprinderile industriale s-au angajat astfel de credite rambursabile în valoare de peste o jumătate de miliard lei. Iar majoritatea unităților s-au străduit să le folosească cît mai eficient. Un indiciu în acest sens îl oferă perioada relativ mică de recuperare a cheltuielilor și de rambursare a creditelor, în medie de 15 luni. La Combinatul petrochimic din Ploiești, de pildă, pînă nu demult, s-au utilizat circa 2 000 000 lei valută pentru importul unor materiale necesare procesului productiv. Cu ajutorul unui credit de aproximativ aceeași valoare, s-a mărit capacitatea instalației de modificatori, renunțîndu-se complet la importul de materiale și s-au realizat în scurt timp economii totale de peste 11 000 000 lei. De asemenea, fabrica „Timpuri noi" din Brașov, cu un credit de 518 000 obține anual 2 148 000 lei economii. Ca urmare, rambursarea creditului s-a făcut în numai trei luni.

Am putea da nenumărate alte exemple de ceea ce înseamnă să cheltuiești cu chibzuință creditele bănești oferite de stat întreprinderilor. De ce atunci unii factori de răspundere din întreprinderi le ocolesc și, în acest fel, anumite măsuri de organizare rațională a producției și a muncii nu pot atinge treapta finalizării? Cauzele sînt multiple. Unele conduceri de unități industriale uită că creditele trebuie folosite într-o perioadă de timp bine precizată, că lucrările respective trebuie terminate la data stabilită în grafice. Așa s-a întîmplat la Fabrica de șuruburi din Brașov, care anul trecut a întîrziat cu 4—5 luni punerea în funcțiune a trei lucrări în valoare de 1 484 000 lei. Implicit, s-a aminat și data obținerii unor economii de 725 000 lei. La fel s-au petrecut faptele la Uzina de fier Vlăhița. Aici, așa-numita mașină de turnat fontă pe bandă nu a fost dată în exploatare în termenul maxim de un an, prevăzut de instrucțiuni; ca urmare, creditul utilizat a fost trecut la restanță și finanțarea nu a fost reluată decît după ce organul de resort al uzinei s-a angajat că va accelera conectarea utilajului respectiv la angrenajul productiv al uzinei.

Utilajele și lucrările amintite aveau, desigur, o anumită însemnătate în activitatea productivă a celor două întreprinderi. Altul este însă rangul pe care îl au asemenea lucrări în cazul I.R.I.C.-Brașov. Cum se explică atunci că conducerea întreprinderii brașovene întîrzie depunerea documentațiilor pentru obținerea acestor credite? Iată părerea inginerului șef, **Emanoil Popovici**:

— Avem întreaga documentație. Dacă nu am depus-o la bancă, aceasta dintr-un singur motiv: nu am găsit un constructor dispus să încheie contractul de antrepriză pentru a executa lucrările la atelierul de preparate din carne de la Rupea. Cel mai indicat ar fi, după părerea noastră, Trustul local de construcții dar, sistematic, sîntem refuzați. Și atunci, dacă nu avem siguranța că vom găsi un constructor serios, de ce să cerem creditul? Nu vrem ca, ulterior, banca să ni-l anuleze, pentru că nu l-am utilizat în bune condiții.

Neputînd ieși din acest impas, pentru a executa, totuși, unele lucrări absolut necesare, unele întreprinderi le includ în planul de investiții. În acest mod, nu mai au nici o bătaie de cap cu rambursarea fondurilor. Să analizăm situația depistată la „Industria laptelui" din Brașov. În această întreprindere, în lista unor acțiuni de investiții a fost trecută construirea a 20 bazine din oțel inoxidabil, în valoare de 150 000 lei, care asigură dezalbuminarea în întregime a zerului și face posibilă utilizarea lui în continuare, fără a mai fi scurs la canal. Economiile anuale depășesc 360 000 lei. Deci creditele se puteau folosi, iar rambursarea lor se făcea într-o jumătate de an. Cu toate acestea, întreprinderea a preferat fonduri de investiții. De ce?

— Dacă apelam la credite — ne relata tov. **Cornel Tocitu**, inginerul șef al întreprinderii — nu puteam obliga pe nimeni să ne dea oțel fără repartiție și, mai ales, nu găseam constructori. Fiind trecută în planul de investiții, lucrarea apare ca sarcină de plan pentru furnizori și chiar pentru organizațiile de construcții.

— Într-adevăr, instrucțiunile sînt rigide — ne spune tov. **Ion Țeșa**, directorul Sucursalei județene Brașov a Băncii de Investiții. Din cauza lor, este foarte greu să determinăm o întreprindere să protejeze fondurile de investiții, prin trecerea unor lucrări pe credite rambursabile. La ora actuală, unele unități tind către o viață comodă în domeniul finalizării anumitor studii de organizare superioară a producției și a muncii tocmai din cauză că reglementările în vigoare nu conferă creditelor rambursabile rangul de „investiție", deși tot de banii statului este vorba. De aici, imposibilitatea procurării unor materiale, contractării lucrărilor cu constructorii.

Ancheta a mai identificat și practica unor conduceri de întreprinderi care, în anumite cazuri, minimalizează și chiar ignoră corelația ce trebuie să existe între volumul fondurilor primite și eficiența economică obținută. Se merge după principiul: „Întîi luăm banii, executăm sau nu lucrarea și vedem noi ce se întîmplă". Caz concret, Uzina mecanică din Cîmpina. În octombrie anul trecut a solicitat și a obținut două credite, unul pentru extinderea și reorganizarea turnătoriei și altul destinat dezvoltării secției de confecții din cauciuc. În realitate, lucrările au început numai la al doilea obiectiv și, pe bună dreptate, la sfîrșitul primului trimestru al acestui an banca a retras creditul. Resursele de creditare nu se întind ca un elastic, cum consideră tovarășii de la uzina din Cîmpina, și de aceea nu e admis ca timp de 5 luni un plafon de credite să rămînă imobilizat.

Dar „culmea" lipsei de prevedere în folosirea creditelor am constatat-o la Autobaza Găești, unde în decembrie 1967 a început construcția unei stații de spălare mecanizată, pe baza unui proiect întocmit de institutul de proiectări al M.T.A.N.A. și avizat de Direcția generală transporturi auto din același minister. În august 1968, după ce s-a cheltuit mai mult de jumătate din credit — respectiv 362 000 lei — s-a constatat că stația nu va putea atinge parametrii proiectați, adică, în loc de 142 spălări zilnic, abia dacă se vor putea face 20. Așa că, pe bună dreptate, s-a suspendat creditarea și imediat au început să curgă dobînzile penalizatoare. În octombrie anul trecut, direcția generală și-a amintit că stația nu este decît un experiment — „unic în lume" — după cum se exprima ing. **Herman Freifeld**, din sus-numitul for de resort. Și, dintr-un condei, a trecut cheltuielile efectuate pînă la acea dată în contul introducerii tehnicii noi.

— Proiectul are cîteva deficiențe fundamentale — ne-a spus ing. **Rudolf Merza**, de la D.R.T.A. Ploiești. Din capul locului ele trebuiau sesizate: s-a supraestimat numărul de mașini ce pot fi spălate la Găești, s-a supraevaluat debitul de apă existent la locul amplasării, nu a fost prevăzut un timp strict necesar întreținerii stației și nici încălzirea ei în timpul iernii.

— Nici pomeneală de așa ceva — ne-a replicat ing. **Ștefan Mustață**, din cadrul D.G.T.A. — toate deficiențele pe care le-a prezentat ing. Merza nu sînt reale. În fond, era vorba de încercarea unui sistem nou de stație mecanizată, prin care se intenționa soluționarea unei probleme nerezolvate încă pe plan mondial. Desigur, lucrarea trebuia trecută de la început pe fonduri de tehnică nouă, dar acum...

Menirea noastră nu este aceea de a arbitra disputa: ce a fost întîi, oul sau gaina? Se spune însă că atunci cînd doi se ceartă... De această dată a pierdut economia națională, chiar dacă sumele irosite s-au trecut în „sacul fără fund" al capitolului fonduri pentru introducerea tehnicii noi.

La Uzina de utilaj chimic din Ploiești, pierderile au apărut pe alte căi. Din 1966 se tot căuta modalitatea de a obține un credit pentru construcția unei conducte care să alimenteze procesul de producție cu oxigen; economiile anuale urmau să însumeze 212 000 lei. Creditul s-a primit. Lucrarea a fost tărăgănată, însă, mai bine de doi ani. La 31 decembrie anul trecut s-a făcut ultimul decont cu constructorul. Iar în prezent zac în pămînt peste 1 200 metri conductă de oțel, pentru că nu sînt făcute racordurile în uzină. Banca și-a recuperat sumele cheltuite din fondurile proprii ale întreprinderii. Recent, uzina a făcut ce a făcut și a obținut aprobarea forului de resort de a include lucrările în planul de investiții al acestui an. Banca de Investiții nu vrea, însă, să-i aprobe deschiderea finanțării pentru că lucrarea se poate credita, iar Banca Națională nu o creditează pentru că, în termen de un an de la începerea ei, nu a intrat încă în funcțiune. Pînă atunci, sumele respective sînt evidențiate în contabilitatea întreprinderii ca o „cheltuială anticipată" și frînează rotația normală a mijloacelor circulante.

Investigațiile întreprinse ne îngăduie să spunem că nu întotdeauna avantajele incontestabile ale creditului bancar sînt valorificate la un nivel optim în unele întreprinderi industriale. Și aceasta, din cauza neglijenței celor care nu folosesc fondurile primite potrivit destinației lor și necesității de a obține efecte economice maxime în practică. Creditele rambursabile constituie mijloace reale de finalizare a unor studii de organizare a producției și a muncii, de perfecționare a funcționării mecanismului unităților industriale. În plus, ele oferă întreprinderilor posibilitatea de a obține operativ economii consistente, de a proteja fondurile de investiții ale statului. Ca urmare, nimic nu justifică reținerea în folosirea acestor credite și, mai ales, neajunsurile de genul celor semnalate. A devenit necesar, totodată, ca reglementările regimului de creditare să fie perfecționate, pentru a se asigura creșterea operativității în acordarea creditelor și redimensionarea sferei lor de cuprindere, crearea de condiții mai bune care să garanteze realizarea în practică a unei eficiențe economice superioare.

Corneliu CĂRLAN

Profilarea producției sporește randamentul întreprinderilor agricole

Cursul ascendent al activității întreprinderilor și fermelor agricole de stat, creșterea producției și a beneficiilor sînt indisolubil legate de aplicarea măsurilor stabilite de partid pentru transformarea acestor unități în centre puternice ale producției agroalimentare, exemple de urmat pentru întreaga agricultură socialistă. Măsurile stabilite de Plenara C.C. al P.C.R. din martie 1967 au avut drept urmare ridicarea pe o treaptă superioară a activității economice și financiare în întreprinderile agricole de stat. Sînt concludente, în această privință, rezultatele unităților din Trustul I.A.S. Oradea care au realizat, în 1968, beneficii în valoare de 144,8 milioane lei, față de 60,5 milioane lei cît era prevăzut în plan. Aceste beneficii se datoresc creșterii producției agricole vegetale și animale, reducerii cheltuielilor materiale și de forță de muncă. Anul trecut s-au realizat, în medie la hectar, 2 615 kg grîu, 3 507 kg porumb și 1 932 kg floarea-soarelui.

Rezultatele pe care le-am amintit nu sînt încă pe măsura resurselor și posibilităților de care dispun întreprinderile și fermele agricole din cadrul trustului nostru, a bazei tehnico-materiale în continuă creștere și diversificare. Pornind de la aceste considerente, anul acesta, au fost stabilite măsuri pentru creșterea producției și a beneficiilor în toate întreprinderile agricole, în concordanță cu situația concretă a fiecărei unități.

Evoluția pozitivă a activității economice a fermelor agricole este indisolubil legată de profilarea unităților. Din totalul de 263 de ferme agricole existente în cadrul trustului, ponderea o dețin cele specializate. Pentru a aprecia amploarea acestei acțiuni este suficient să amintesc că s-au creat 15 profile de ferme care exprimă de fapt gradul de concentrare și diversificare a producției în ansamblu. În cadrul trustului, funcționează ferme agricole cu profil cerealier, legumicol, viticol, pomicol, ferme pentru vaci de lapte, de taurine la îngrășat, avicole, ferme de ovine, porcine etc. Din totalul fermelor numai 25 au profil mixt cu pondere vegetală și 17 ferme mixte cu pondere zootehnică. Treptat, și acestea își vor dezvolta, cu prioritate, sectoarele care întrunesc cele mai favorabile condiții.

Pentru a asigura organizarea și conducerea judicioasă a procesului de producție, în cursul anului trecut, au fost înființate 21 de ferme noi cu diferite profile. Ca urmare a acțiunilor de profilare și specializare s-a ajuns ca producția de carne de porc să se obțină în 5 unități mari, iar ouăle și carnea de pasăre — în două unități de tip industrial.

Desigur, profilarea nu rezolvă de la sine o serie de probleme care stau în atenția specialiștilor trustului, a consiliilor de administrație ale I.A.S. Mă refer între altele la problema închiderii circuitului într-o serie de întreprinderi cu un pronunțat caracter zootehnic. Spre exemplu, la întreprinderile agricole Tinca, Oradea, Ceala, Carei, prin această acțiune se urmărește ca fiecare unitate să cuprindă întregul flux de creștere, începînd de la obținerea purceilor și pînă la livrarea porcilor pentru carne. Aceasta contribuie la întărirea spiritului de răspundere a muncitorilor și specialiștilor pentru finalizarea măsurilor întreprinse în scopul creșterii producției, a gradului de eficiență economică. Pentru valorificarea unor resurse furajere din fermele vegetale, acestea întrețin cîte 300—500 de oi fiecare. Totodată urmărim îmbunătățirea sistemului de cooperare între ferme prin mașini, utilaje, mijloace de transport și chiar cu forță de muncă.

Îmbunătățirea indicilor tehnico-economici are la bază activitatea entuziastă a muncitorilor și specialiștilor, schimbările profunde în atitudinea față de muncă, în concepția privind organizarea și finalizarea producției. În acest sens sînt concludente o serie de inițiative soldate cu rezultate economice importante. La ferma Talpoș, aparținînd I.A.S. Tinca, au putut fi îngrășate cîteva sute de taurine în adăposturi improvizate, ieftine, cu pereți din baloți de paie și acoperiș din polietilenă. Tot în adăposturi improvizate, la I.A.S. Tășnad au fost crescute zeci de mii de păsări.

Una din principalele probleme care ne preocupă este folosirea judicioasă a terenurilor agricole. Măsurile luate în această privință, în ultimii ani, se referă la cunoașterea situației pedologice a terenurilor fiecărei întreprinderi agricole de stat. Ele au, în total, 14 grupe de sol: cernoziom, podzol, lăcoviști, nisipuri etc. Din cele peste 128 000 ha arabile, mai mult de 20 000 ha sînt terenuri inundabile, iar altele suferă de exces de umiditate. Pe aceste suprafețe se desfășoară ample lucrări hidroameliorative. În prezent, suprafața amenajată pentru desecări însumează peste 55 000 hectare, iar irigațiile au fost extinse pe 26 646 ha. Pentru utilizarea rațională a fondului funciar, consiliile de administrație și șefii de fermă au luat măsuri privind desființarea unor drumuri inutile, micșorarea curților și a locurilor de depozitare a furajelor, defrișarea unor mărăcinișuri. Prin asemenea acțiuni, în cursul anului trecut, suprafața arabilă a fost mărită cu 117 ha. Alte 750 ha terenuri de coastă și slab productive au fost trecute într-o categorie superioară de folosință prin plantarea lor cu pomi și viță de vie.

Ținînd seama de diversitatea solurilor, de necesitatea tratării lor diferențiate, am depistat cele mai eficiente modalități de fertilizare. La I.A.S. Oradea, pe 100 ha podzol scheletic s-au aplicat atît îngrășăminte naturale și chimice, cît și amendamente calcaroase. Ca urmare, s-au recoltat cîte 3 500 kg porumb la hectar față de 2 200 kg realizate pe lotul martor. Asemenea experiențe demonstrează concludent posibilitățile de ameliorare și a celor mai slabe terenuri.

Pe baza studierii atente a posibilităților de valorificare a resurselor existente, întreprinderile agricole din cadrul trustului s-au angajat să obțină în 1969 mari cantități de produse peste plan, între care 8 300 tone cereale, 1 633 tone legume, 865 tone de carne, 1740 mii ouă etc., precum și beneficii suplimentare în valoare de 6,6 milioane lei. În acest scop am analizat, împreună cu conducerile întreprinderilor, situația fiecărei ferme nerentabile, stabilind măsuri concrete, diferențiate de folosire eficientă a bazei tehnice-materiale, profilarea mai judicioasă a unităților, amplasarea rațională a culturilor. Spre exemplu, la unele ferme de la I.A.S. Oradea s-au introdus în cultură inul, ghizdeiul și lupinul care dau rezultate bune în condițiile locale de sol. În aproape toate fermele de vaci au fost atribuite terenuri pentru producerea furajelor, luîndu-se măsuri pentru extinderea plantelor de nutreț valoroase.

Datorită faptului că aci, în cîmpia de vest, timpul s-a încălzit mai repede decît în restul țării, lucrările agricole de primăvară au început la noi încă de la jumătatea lunii martie. Ca urmare, cea mai mare parte din cele 12 661 ha destinate culturilor din prima epocă au fost semănate în limitele timpului optim. S-a pregătit terenul în vederea însămînțării porumbului și s-au fertilizat suplimentar terenurile ocupate cu grîu. S-a încheiat, de asemenea, semănatul în cîmp al legumelor din prima epocă și au fost pregătite cele 118 522 mp de răsadnițe.

Muncitorii și specialiștii din cadrul trustului sînt hotărîți să muncească cu abnegație și pricepere pentru a pune în valoare condițiile create pentru progresul agriculturii de stat, pentru a da țării producții și beneficii sporite.

Dumitru RESTANȚIA
director, Trustul zonal I.A.S. Oradea

VAGOANE DE MARFĂ DE 145 TONE

Vagonul de marfă de 145 tone, pe 10 osii — produs nou al Fabricii de vagoane din Arad — este destinat transportului de agregate și utilaje grele și de mari dimensiuni. Acest vagon este fabricat și într-o altă variantă, cu o capacitate de 140 tone. El are platforma de încărcare scufundată, fiind astfel apt pentru transportul utilajelor de mare gabarit.

Aceste realizări fac parte dintr-un plan mai larg de diversificare a producției, pe care îl au de îndeplinit anul acesta constructorii de vagoane. La Arad, de exemplu, urmează să se fabrice anul acesta 7 tipuri noi de vagoane de marfă, de uz industrial și de călători. Noi tipuri de vagoane de marfă vor realiza anul acesta și uzinele „23 August", „Griviția Roșie" din Capitală și Uzinele mecanice din Turnu Severin. (Agerpres)

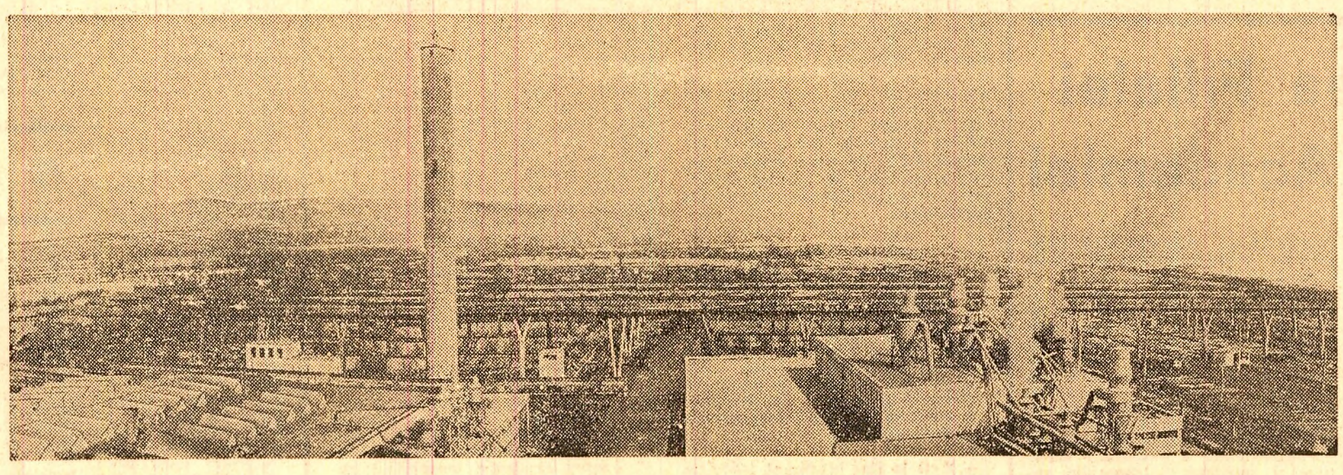

Vedere parțială a Complexului pentru industrializarea lemnului din Tg. Jiu — Foto: Agerpres

Puncte nevralgice pe șantierele din Argeș

(Urmare din pag. I)

rate din carne, cărora li se apropie scadența punerii în funcțiune. Este nevoie, însă, ca Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, ca principal furnizor de utilaje, să lichideze operativ restanțele în livrarea acestora. De asemenea, se impune ca Ministerul Industriei Construcțiilor, care prin întreprinderile sale execută un mare volum de investiții în județ, să sprijine mai hotărît eforturile ce se fac pe plan local pentru organizarea judicioasă a activității șantierelor și impulsionarea ritmului lucrărilor, mai ales la fabricile de bere și stofe, la combinatul de articole tehnice din cauciuc, precum și la lucrările de canalizare și alimentare cu apă a orașului Pitești.

De pe acum ne îngrijim să se urgenteze pregătirea deschiderii, în lunile următoare, a șantierelor instalației de brichetare de la întreprinderea minieră Cîmpulung, precum și asigurarea documentației pentru noile capacități de la Uzina de piese auto Colibași și Uzina de autoturisme. Concomitent, controlul organelor de partid vizează respectarea termenelor de livrare a utilajelor de către furnizori, crearea condițiilor pentru aducerea lor pe șantiere și urgentarea montajului. Este de datoria Ministerului Industriei Ușoare ca, împreună cu M.I.C.M., să grăbească soluționarea problemei unor utilaje tehnologice necesare combinatului de articole tehnice din cauciuc și neîntîrziat să coreleze mai bine termenele de sosire pe șantierul fabricii „Argeșana" a aparatajelor electrice și de laborator. Cît privește consiliul popular județean, cu sprijinul plin de răspundere al celor 5 ministere colaboratoare, el trebuie să accelereze contractarea unor utilaje strict necesare lucrărilor de canalizare și alimentare cu apă a orașului Pitești.

Important este ca toate măsurile amintite să fie materializate cît mai repede în practică. Uneori, însă, anumite cadre de conducere de pe șantiere, din ministerele titulare de investiții, care au o mare răspundere în domeniul realizării planului, nu înțeleg să-și facă datoria, tărăgănează finalizarea intervențiilor. Directorul grupului de șantiere nr. 805, Victor Negulache, manifestă serioase scăderi în muncă, creîndu-ne mari necazuri în activitatea de investiții. Am stat de vorbă cu el și a ajuns la concluzia că nu poate face față sarcinilor. Ministerul Industriei Construcțiilor întîrzie însă inexplicabil să ia măsurile ce se cuvin. Din cîte știu, în planul de măsuri recent întocmit există o referire expresă la adresa conducerii acestui minister de a trece neîntîrziat la întărirea cu cadre competente a grupului 805, pentru ca acesta să devină o organizație de construcții puternică, pe măsura volumului de lucrări pe care-l are de executat. Bătaie de cap ne dau și Ion Ionescu, vicepreședinte al consiliului popular județean, precum și Ilie Băiașu, directorul trustului local de construcții. În repetate rînduri au fost aspru criticați, dar continuă să nu acționeze destul de energic și eficient în sprijinirea unităților din subordine; nu le controlează și nu trag la răspundere pe cei vinovați pentru neajunsuri. Ca urmare, investițiile social-culturale se află într-o situație precară.

Vreau să adaug că uneori nici membrii biroului Comitetului județean de partid și al Comitetului municipal de partid Pitești n-au sprijinit îndeajuns organizațiile de bază în exercitarea rolului de îndrumare și control pe anumite șantiere. Atît noi, cît și comisia economică am alunecat pe panta rezolvării unor așa-zise probleme de dispecerat, în dauna soluționării operative a neajunsurilor la fața locului. Trăgînd învățămintele cuvenite, de curînd s-a trecut la întărirea controlului muncii organizațiilor de partid din întreprinderile noi ce urmează să intre în funcțiune. De asemenea, ne preocupă creșterea răspunderii în muncă a cadrelor cărora li se încredințează sarcini de conducere în noile unități și pe noile șantiere. În perioada imediat următoare vom verifica și modul în care se desfășoară acțiunea de recrutare și perfecționare a cadrelor (pe structuri și specialități) în întreprinderile ce urmează să intre în producție, cum sînt fabrica de stofe „Argeșana", combinatul de articole tehnice din cauciuc — în care se mai semnalează deficiențe. S-a stabilit ca membrii biroului comitetului județean de partid să fie prezenți la recepția fiecărui obiectiv industrial și social-cultural, pentru a nu se admite darea lor în exploatare cu provizorate — care apoi pot da naștere la consecințe ireparabile.

Avem certitudinea că de felul în care organele și organizațiile de partid vor munci practic, nemijlocit pe șantiere, de modul în care ministerele își vor face datoria depind, în ultimă instanță, recuperarea rămînerilor în urmă, respectarea termenelor de punere în funcțiune a obiectivelor, finalizarea cît mai eficientă a fondurilor de investiții, îndeplinirea exemplară a planului în acest an.

SĂ MĂRIM VITEZA LUCRĂRILOR AGRICOLE!

(Urmare din pag. I)

cu semănatul culturilor din prima epocă. S-a ajuns la concluzia că, pentru grăbirea semănatului și plantării cartofilor, sînt necesare mijloace suplimentare de lucru. În acest scop s-a dispus dirijarea unor mijloace mecanice disponibile. De asemenea, s-au luat măsuri ca atelajele, pe măsură ce termină transportul bălegarului, să execute arături pe cele 20 ha nemecanizabile. Și în alte cooperative agricole, ca urmare a măsurilor luate în vederea folosirii cu randament sporit a tractoarelor, lucrările se desfășoară în ritm viu. La Sînpaul s-a îndeplinit în întregime planul de arături, iar din cele 763 ha prevăzute a se însămînța s-au realizat aproape 400 ha. În prezent se plantează cartofi pentru care au fost pregătite cele 110 ha teren.

Deși în județul Vîlcea s-a semănat puțin — numai 7 la sută din suprafețele prevăzute — organele locale de partid și de stat apreciază că, printr-o temeinică organizare a muncii, lucrările vor fi intensificate. De altfel, îndată ce timpul a devenit favorabil, în majoritatea cooperativelor agricole au fost mobilizate toate forțele pentru grăbirea lucrărilor. Pe terenurile celor din Dăiești, Drăgășani, Zătreni, Galicea, Prundeni, Cremenari și altele — alături de tractoarele care erau folosite de cum se lumina de ziuă și pînă seara tîrziu — lucrau și numeroase atelaje. Astfel, în cîteva zile aceste unități agricole au putut recupera integral rămînerile în urmă.

Există însă și suficiente temeiuri pentru a spune că în multe alte cooperative agricole vîlcene nu s-a înțeles întru totul imperativul grăbirii lucrărilor agricole de sezon. Deși pare nefiresc, totuși acum, cînd timpul afectat semănatului s-a redus atît de mult, multe tractoare sînt folosite cu randament scăzut, sau chiar stau imobilizate la sediile secțiilor. Cîteva cazuri, din numeroase altele întîlnite pe teren, sînt concludente în această privință. În județul Vîlcea, referitor la modul nesatisfăcător în care sînt folosite tractoarele, se spune că „și atît cît trag ele e prea mult". Oare așa să fie? La Băbeni-Bistrița, soarele era demult sus. Deși mai trebuiau pregătite 276 ha pentru porumb și de arat 20 ha, nici un tractor nu era pe cîmp. Împreună cu tov. Alexandru Cîrstea, inginer șef al I.M.A. Rîmnicu Vîlcea, și cu ing. Mihai Mustață, șeful secției, facem pe loc „un mic inventar" al celor 20 de tractoare aflate la Băbeni: unul e la nivelat, 4—6 la stropit în livezi. Restul erau în curtea secției. „De fapt noi ieșim în cîmp numai la comanda cooperativei" — ne spune șeful secției. Cerem explicații inginerului agronom, Emil Fota. „Mai bălțește apa pe unele loturi, dar dacă stau și mă gîndesc bine, s-ar putea lucra. De pildă, pe parcela de lîngă sediu, unde sînt 17 ha pentru însămînțat porumb. Să vină chiar acum tractoarele. De mîine dimineață să vină și la arat!". De ce n-au fost chemate pînă la această oră? — întrebăm noi. „Mă gîndisem să începem în „forță" de mîine. Cît de lipsit de răspundere poate fi un asemenea mod de „utilizare" rațională a tractoarelor s-a convins atît inginerul Fota, cît și întregul consiliu de conducere al cooperativei. Chiar a doua zi, o ploaie deasă a paralizat orice activitate în cîmp. Iată-ne și la cooperativa agricolă Scundu, una din unitățile în care lucrările de sezon sînt întîrziate. Secția Orlești a I.M.A. Drăgășani are aci numeroase tractoare și mașini agricole, dar care nu sînt folosite la întreaga capacitate. Iată și cauzele. Ca să profite de timpul frumos, cîțiva tractoriști au plecat la promenadă cu tractoarele prin mijlocul satului. Unii staționează din loc în loc. Cu ce treburi? Vasile Gherghina răspunde senin: „Am venit să iau masa, mai mă odihnesc puțin și plec". Lipsiți de control, mecanizatorii de la Scundu lucrează, după cum se vede, cînd și cum vor. Nu este nimeni care să facă aci ordine?

Și în celelalte județe, în care a fost organizat raidul de față, au fost semnalate unele aspecte negative în ce privește folosirea tractoarelor. În județul Harghita, datorită faptului că tractoarele nu au fost bine utilizate, s-a întîrziat pregătirea terenului necesar plantării cartofilor. În această situație se găsesc cooperativele agricole Mărtinis, Cobătești și multe altele. La cea din Văleni, de exemplu, din cele 314 ha prevăzute a se însămînța s-au realizat doar 15, iar plantatul cartofilor nu a început. Tractoarele sînt scoase la cîmp tîrziu și uneori se defectează. Nici la cooperativa agricolă Nicolești situația nu este mai bună. Organizarea necorespunzătoare a muncii, folosirea incompletă a utilajelor aparținînd I.M.A. Odorheiul Secuiesc au făcut ca lucrările agricole să se desfășoare cu mult sub posibilități.

De la Direcția agricolă județeană Neamț am fost informați că un mare număr de tractoare vor lucra în schimburi prelungite. Numai că nu se asigură condițiile necesare. La secțiile din Girov, Zănești, Podoleni sînt tractoare fără baterii, fără generatoare de curent, cu faruri incomplete. În județ lipsesc, la ora actuală, circa 40 baterii pentru tractoarele U—650 și U—651. Pentru semănat nu este deajuns să ai doar intenții bune — de care ne-a vorbit tov. Ibănescu. Trebuie în primul rînd tractoare bine puse la punct.

Ce este necesar pentru ca tractoarele să poată fi utilizate cu randament maxim? Desigur, în primul rînd, timp prielnic și terenuri zvîntate. Dar așa cum s-a văzut din situațiile prezentate mai sus, chiar în condiții bune de lucru, unii tractoriști pierd mult timp prețios. De aceea se cere ca activiștii de partid și de stat, împreună cu conducerile unităților agricole să organizeze cît mai bine activitatea mecanizatorilor, dirijînd operativ utilajele pe terenurile care pot fi lucrate cu prioritate. Munca politică și organizatorică desfășurată în aceste zile de către organizațiile de partid să urmărească ridicarea răspunderii mecanizatorilor pentru grăbirea lucrărilor și executarea lor la un înalt nivel agrotehnic, condiție hotărîtoare pentru obținerea unor recolte bogate.

CENTRUL UNIVERSITAR DE CERCETARE

ÎNAINTARE PREA LENTĂ SPRE O PERSPECTIVĂ PROMIȚĂTOARE

prof. ing. Liviu CONSTANTINESCU
membru corespondent al Academiei

Profesorul, conferențiarul, lectorul, ca și asistentul — în general, cadrele didactice ce activează în sfera universitară — se manifestă astăzi ca oament de știință cu un larg orizont de cunoștințe, interesați deopotrivă de progresul disciplinei respective pe plan mondial și național, apți să desfășoare ei înșiși cercetări de cea mai mare actualitate și însemnătate în domeniu. Este motivul care a făcut ca, în ultimii ani, să se pună un accent deosebit nu numai pe stimularea interesului lor pentru desfășurarea unor cercetări utile, strins legate de nevoile științei și economiei, dar și pe conturarea unor modalități cît mai eficiente de organizare a activității lor științifice. Astfel, paralel cu recomandarea de a se apropia tematica de cercetare a catedrelor de direcțiile majore de evoluție ale domeniului, de nevoile economice importante ale țării, s-a preconizat și **crearea centrelor de cercetare universitare.**

Prin felul în care au fost concepute — soluția dovedindu-și justețea și eficacitatea, sub diverse forme, în țări evoluate tehnic și industrial — centrele de cercetare universitare au menirea de a asigura de la început o **concentrare** a forțelor spirituale și materiale existente în facultăți. În acest fel, se pot evita pe viitor cazurile, încă frecvente, de dispersare nejudicioasă a forțelor, de pulverizare a eforturilor specialiștilor în direcții colaterale, minore, care nu interesează în mod vital știința și producția proprie. Implicit, se creează și condițiile realizării unei **coordonări** mai judicioase, sistematice a activității științifice la nivelul fiecărei unități de învățămînt superior, precum și la cel al tuturor institutelor tehnice și universităților din țară.

Evident, în funcție de profilul și structura diferitelor unități de acest gen, de situațiile concrete în care își desfășoară activitatea una sau alta dintre catedre, se fac simțite diferențieri și în felul în care specialiștii văd și preconizează practic crearea acestor centre. Se susține, de pildă, că ar fi util să existe mai multe asemenea centre într-un institut de învățămînt superior, unindu-se în același centru mai multe catedre cu preocupări apropiate, sau chiar făcîndu-se din fiecare catedră un centru. După părerea mea, o astfel de organizare ar reprezenta tot o formă de dispersare a forțelor existente. În orice caz, pentru un institut ca al nostru (Institutul de Petrol, Gaze și Geologie) este indicată crearea unui centru unic. Ca prorector, răspunzînd în conducerea Institutului tocmai de problemele activității științifice, pot spune că rezultatele înregistrate pînă acum în procesul de închegare a acestui centru sînt de natură să justifice eforturi și mai susținute în viitor. Astfel, studiind cu atenție posibilitățile pe care le avem, am pornit de la sectorul de spectroscopie, în care existau multe aparaturi (unele în dublu sau triplu exemplar) risipite prin laboratoarele diferitelor catedre și folosite doar parțial. Am înființat deci un laborator unic de spectroscopie — prima mlădiță a viitorului centru — în care reunirea instalațiilor de specialitate permite efectuarea, concomitent, atît a unor lucrări curente, de rutină, impuse de activitatea obișnuită a diferitelor catedre, cît și folosirea lor în cadrul unor teme precise de cercetare. De altfel, în ceea ce privește baza materială, apreciem că în Institut există multiple alte posibilități de concentrare a ei în cadrul Centrului unic. Atelierele noastre — de mecanică fină, electronică, sticlărie, — vor permite, în viitor, nu numai materializarea unora dintre soluțiile științifice pe care le vom preconiza, dar și crearea unora dintre instalațiile de cercetare necesare.

De asemenea, cred că, în cadrul „Centrului de cercetare", specialiștii catedrelor vor putea evolua, sub aspect științific, mai rapid și mai eficient. Concentrarea specialiștilor și a aparaturii pe rezolvarea anumitor teme importante va permite o abordare mai completă și în termene reliste a acestora. Este un lucru deosebit de important pentru domeniul nostru, unde rapiditatea și randamentul sînt condiționate esențial, uneori, tocmai de posibilitatea studierii complexe a zăcămîntului util, din unghiul de vedere al diferitelor ramuri și discipline interesate în detectarea, exploatarea și prelucrarea lui superioară.

Cu toate aceste realizări și perspective certe, ritmul în care decurge închegarea centrelor este încă prea lent. Practic, noi am dezbătut și înaintat ministerului de mai multe luni proiectul Centrului nostru fără să fi primit pînă acum vreun răspuns. De asemenea, în legătură cu structura și funcționarea acestor centre în viitor, aș vrea să subliniez imperativul de a nu prelua în cadrul lor global, nediferențiat, diferitele experiențe ale trecutului. La unele catedre se manifestă optici și practici pe care personal le apreciez ca limitative și care se impun a fi dezbătute cu toată atenția. Există, de pildă, tendința unor specialiști de la catedre de a înțelege prea larg sfera noțiunii de cercetare. După părerea mea, nu orice temă de importanță practică abordată de un colectiv de catedră reprezintă o temă de cercetare științifică propriu-zisă.

Astfel, la laboratorul de topografie din cadrul institutului nostru s-au considerat drept cercetări lucrările care urmăreau stabilirea unei tehnici de plantare a pomilor pe un plan înclinat, prin vizare, cu ajutorul unui aparat, fără a mai fi nevoie de lucrările efective de trasare a terenului. De asemenea, scrierea cifrelor pe unele mire topometrice provenite din import a fost considerată ca inovație. Consider că, fără a se neglija și efectuarea unor asemenea lucrări, inerente uneori, trebuie să abordăm mai ales teme de cercetare cu adevărat importante pentru disciplina și sectorul practic respectiv din țara noastră.

Largi posibilități va deschide, în cadrul centrelor de cercetare, întărirea legăturilor de colaborare cu industria, în primul rînd cu laboratoarele de cercetare ale uzinelor apropiate ca profil. Unele conlucrări fructuoase avem și în prezent, — cu Uzinele „1 Mai", din Ploiești, Rafinăria de la Brazi, Combinatul petrochimic din Pitești, Întreprinderea de gaz metan din Mediaș — dar cred că mai ales în domeniul exploatării în comun, pe teme de mare însemnătate științifică și economică, a aparaturii perfecționate existente în unele din aceste uzine, se pot face încă mulți pași înainte.

Pentru a se asigura o cît mai mare posibilitate de afirmare rapidă a inițiativei creatoare în cadrul acestor centre, cred că și formula organizatorică efectivă nu trebuie să fie înțeleasă prea rigid. Cînd spun aceasta, am în vedere ca foruri centrale, cum sînt ministerele de resort sau Consiliul Național al Cercetării Științifice, să manifeste mai mult interes pentru analizarea și soluționarea unor aspecte organizatorice inerente. În prezent, de pildă, există posibilități limitate în ceea ce privește utilizarea unor fonduri rezultate din diferitele contracte de colaborare cu producția, ale colectivelor de catedră. Or, cu ajutorul acestora s-ar putea completa, în unele cazuri, chiar dotarea cu aparaturi pe care nu le putem procura din țară.

Se impune a fi dezbătută și soluționată și problema cadrelor tehnice auxiliare necesare, căci pînă acum, în ceea ce privește angajarea și retribuirea acestora nu s-a cristalizat o rezolvare potrivită, stimulativă.

Desigur, aspectele pe care le ridică o activitate de o atare urgență și complexitate cum este crearea centrelor de cercetare din învățămîntul nostru superior sînt cu mult mai ample și mai diverse. Am considerat însă cu atît mai necesar ca măcar unele dintre ele să înceapă a fi dezbătute urgent și cît mai pe larg, cu cît orice zi care trece înseamnă implicit amînarea abordării de către colectivele de catedră a unor teme de cea mai mare însemnătate științifică și practică.

puncte de vedere

Substanța vitală și trăinicia operei literare

Convorbire cu scriitorul Ion LĂNCRĂNJAN

Pentru prozatorul Ion Lăncrănjan, preocuparea de a răspunde prin scrierile sale unor probleme de mare interes ale actualității, de a desprinde din planul realității sociale și umane acele aspecte care să releve sensuri și semnificații cu un adînc ecou în conștiința cititorului zilelor noastre, s-a impus ca o trăsătură constantă și definitorie. Tocmai de aceea ni s-a părut cît se poate de firesc ca prima întrebare pe care i-am adresat-o să se refere la „cunoașterea vieții", la necesitatea pe care orice scriitor autentic — și cu atît mai mult scriitorul epocii noastre — o resimte de a se apleca asupra realităților atît de complexe care îl înconjoară, de a extrage din mijlocul lor substanța operei sale.

— Înainte de a încerca să răspund la această întrebare, aș deschide o paranteză. Și aceasta pentru că s-a creat, după părerea mea, o modă: a discuțiilor generale, a discuțiilor sprintene și inteligente, a dialogurilor și a monologurilor, în urma cărora rămîn, cel mai adesea, foarte puține idei. Aș dori să mă înțelegeți exact, nu sînt împotriva dezbaterilor, uneori însă cred că se cam exagerează în acest sens, unii dintre noi riscînd să devină autori de declarații și de „programe" artistice, oameni care hamletizează orice problemută, alambicînd-o, supralicitînd-o la maximum. Și nu-i firesc, fiindcă un scriitor, în primul rînd, trebuie să existe și să se manifeste prin creația sa, prin ceea ce dă la iveală pe plan artistic.

După această delimitare, aș spune cîteva cuvinte despre „cunoașterea vieții", fără a avea pretenția de a epuiza problema, dimpotrivă, lăsînd lucrurile deschise și pentru alte opinii.

La noi, după cum cred că știți, s-a vorbit mult într-o vreme despre „cunoașterea vieții", s-au emis pe această temă „teorii" dintre cele mai interesante, cum poate fi cunoscută viața, în ce sectoare e bine să mergi să te documentezi — ș.a.m.d. Pe urmă nu s-a mai vorbit deloc, făcîndu-se simțită și aici o anumită boală — **a extremelor** — ca și în creație, de altfel, unde optimismul de paradă, gata făcut, a fost înlocuit în unele scrieri cu un anumit fel de pesimism, tot gata făcut, izvorît dintr-o viziune sumbră, improprie epocii noastre, străină de datele psihologice fundamentale ale poporului român.

În ce privește cunoașterea vieții, în sensul bun al cuvîntului, — de aplecare asupra unor realități noi și complexe, de analiză lucidă și exactă a unor stări de lucruri, de aici,de la noi — am considerat și consider că nu se poate face literatură fără o asemenea investigare, fără o adîncă și consecventă ancorare în realitățile patriei socialiste. N-am fost și nu sînt, ca scriitor, partizanul **idilismului** și nici al **negativismului**, n-am urmărit cu tot dinadinsul să dau **replici** artistice nici unei scrieri, nici contemporane și nici clasice, nu m-am grăbit să-mi clădesc scrierile în raport cu unele șabloane. Am constatat, de altfel, că dărîmătorii de șabloane, ori cît ar fi ei de bine intenționați, sfîrșesc prin a pune în locul vechilor paiante, altele, și mai șubrede. Tocmai de aceea m-am orientat, în primul rînd, spre viața din jurul meu. Am făcut din aceasta, dacă îmi îngăduiți, un **crez**, fără a considera însă că lucrurile s-au lămurit imediat, printr-o simplă optare, fără a fi robul realităților imediate.

Revenind la problema noastră, la cercetarea și reflectarea în literatură a pulsului viu și din ce în ce mai intens al realităților noastre contemporane, aș mai spune că scriitorul de azi, prozatorul, mai ales, trebuie să aibă o anumită capacitate — și dacă nu o are cred că e bine să și-o cultive — de a absorbi fapte și stări de lucruri, de a se „hrăni" cu viață, de a dori să cuprindă și să-și subordoneze tot ce se întîmplă în jurul său. În privința aceasta, cei vechi, Balzac, Tolstoi sau Dostoievski, Rebreanu și Sadoveanu, la noi — rămîn exemplari, ca și atîția — nu unul sau doi — scriitori americani, care au luat în piept o anumită realitate, politică și socială, fără a se sfii de prejudecățile de care probabil nu erau scutiți nici ei, trecînd liniștiți peste cojile mai tari sau mai moi ale **estetismului.**

Investigarea permanentă a universului în mijlocul căruia scriitorul și desfășoară activitatea creatoare constituie, deci, o premisă implicită a interesului pe care opera sa îl va suscita, a împlinirii sale. Este însă suficientă această „cunoaștere" a realității pentru ca faptul desprins din tumultul vieții să se întruchipeze într-un fapt artistic?

— E de la sine înțeles că faptul de viață nu devine, automat, fapt artistic. Lucrul este arhicunoscut și eu nu cred că există un scriitor adevărat care să-și închipuie că e de-ajuns să povestești, cum se nimerește, o întîmplare oarecare, ca să faci literatură. E nevoie, după cum bine se știe, de transfigurare, e nevoie de noi soluții artistice, e nevoie de căutări și de profunde și puternice scurt-circuitări, de realizarea, în liniște, a unor mari temperaturi, capabile să preschimbe în plasmă minereul destul de eterogen al vieții — e nevoie de talent, în ultimă instanță de acea capacitate unică a unuia sau altuia de a ridica viața la rang de literatură, de a face literatura mai convingătoare și mai copleșitoare decît însăși viața. Și toate acestea își vor căpăta expresia lor plenară atunci cînd ele vor fi luminate de idealul socialismului, de ideologia marxistă, atunci cînd scriitorul va fi cucerit de patosul fierbinte al poporului cărula îi aparține.

Problema, complexă și îndelung dezbătută, are după părerea mea două aspecte, unul care ține de teorie, de felul cum este sau cum nu este comentată și analizată tentativa de investigare a realității, iar altul, poate că cel mai hotărîtor, care ține de selecție, de ceea ce ia scriitorul din realitate, de faptele asupra cărora și-a oprit atenția.

Schematizînd puțin, schematizînd dinadins, pentru a face mai limpede o anumită idee, se poate spune că și aici s-a făcut simțită, din plin, tentația extremelor — de la elogierea unei literaturi care avea uneori drept principal merit doar ancorarea în actualitate, s-a trecut la tratarea cu aceleași procedee, hiperbolice, a unei altfel de literaturi, mai vaporoase, cețoase chiar, voit și pretins subtilă, ceea ce e la fel de eronat, fiindcă adevărul se află între aceste două extreme posibile, cred eu, în afara oricăror ierarhizări, atît de schimbătoare, atît de mărunte, în raport cu **durata** reală a dezvoltării literaturii.

În ce privește celălalt aspect, al selectării, al alegerii de către scriitor a unui fapt sau a altuia, de asemenea s-a făcut și se face simțită aceeași tendință, a pendulărilor între copierea mecanică a vieții și sublimarea ei maximă, mergîndu-se uneori cu această sublimare, necesară și obligatorie altfel, pînă la edulcorări, la falsificări și la împrumuturi mai mari, de viziune. Nu există, desigur, o metodă unică de investigare a realității, nu se pot face catalogări după importanța tematică. Mie unuia, însă, nu-mi este indiferentă alegerea aceasta, oprirea scriitorului asupra unui aspect sau a altuia din realitate — **periferie** sau **fundamental.**

Raportul amintit, dintre faptul de viață concret și faptul literar, nu este atît de simplu, cum li se pare unora, și nici atît de complex, cum ar vrea, la extrema cealaltă, să-l prezinte alții. El cunoaște o anumită determinare dialectică și capătă rezolvări specifice, în funcție de epocă, în funcție de înclinațiile fiecărui scriitor, în funcție de ceea ce este sau tinde să devină dominant într-o operă. Așa se naște de altfel — așa ar trebui să se nască — diversitatea de stiluri, nu prin dislocări artificiale, nu prin eliminări arbitrare, ci printr-o competiție de înalt nivel, care să rămînă deschisă mereu. În literatură nu e ca la atletism, nu se pot da rezultatele imediat, după fiecare alergare. Aș prefera, dacă e să luăm o comparație din domeniul sportului, **maratonul**, pe care nu-l pot practica decît cei ce au suflu și vigoare, cei ce au ceva de spus, cei ce au trăit și au absorbit cît mai multă viață, fiindcă un scriitor fără biografie e ca și cînd n-ar fi...

Scriitorul care are într-adevăr ceva de spus ține să se adreseze unui interlocutor — cititorul său. Tocmai de aceea o operă lipsită de continut, incapabilă să comunice adevăruri asupra existenței umane, nu se poate imagina. Ce ne puteți spune din acest punct de vedere despre dialogul ce se statornicește între scriitor și cititorul său?

— Raportul dintre faptul de viață și faptul artistic include pe undeva și acest dialog — cititor-scriitor — care nu e liniar însă, nu se desfășoară fără nici o dificultate. Mai întîi că cititorul, considerat la modul general, nu e același, evoluează. Scriitorul, la rîndul său, dacă e preocupat cu adevărat de construirea unei opere, se poate întîmpla să-l pună pe cititor în fața unor probleme mai dificile — probleme de viață sau probleme artistice — se poate întîmpla să-l dezamăgească. Important este, dacă nu chiar hotărîtor, ca această comunicare să existe, să fie dacă se poate permanentă și din ce în ce mai intensă, mai ales în condițiile noastre, de ridicare spre cultură a unor întregi păturI sociale. A sfida cititorul, în asemenea condiții, a-l considera incapabil de înțelegere și de sensibilitate, înseamnă a te anula ca scriitor, înseamnă a sugruma intensitatea unor ecouri, care nu pot veni decît din lumea căreia i te adresezi.

Ne-am apropiat astfel de ultima întrebare pe care intenționam să v-o adresăm. Ce perspective creatoare se deschid în fața scriitorului epocii noastre, preocupat să înregistreze timbrul specific acestor ani, ritmul nemaiîntîlnit al prefacerilor înnoitoare din planul realităților sociale, cît și din straturile cele mai profunde ale conștiințelor, în ce fel căutările sale se pot împlini în opere viabile, de o certă valoare artistică?

— Aminteam mai înainte de pilda unor mari scriitori, de atitudinea lor față de viață, față de om. Aș relua exemplul pentru a sublinia și mai mult o anumită necesitate: păstrarea cîștigurilor fundamentale din dezvoltarea literaturii. Inovațiile care se fac cu prețul acestor pierderi, în detrimentul unei atitudini răspicate și profunde, față de viață și față de om, nu-mi inspiră prea multă încredere. Sînt de acord că nu se mai poate scrie proză, astăzi, în cel de-al șaptelea deceniu al veacului al XX-lea, cum se scria, să spunem, în același deceniu din veacul al XIX-lea. Au intervenit enorm de multe schimbări, necesitățile vieții sînt altele, ritmul de desfășurare este diferit, mai rapid, mai dens. Însuși omul, figura centrală a tuturor schimbărilor, este altul, a cunoscut și cunoaște noi sporuri de reflexivitate, e mai activ și mai preocupat de propria sa soartă decît oricînd în trecut. În afara acestor considerente de ordin general, în strînsă legătură cu ele însă, există lucruri specifice, care ne privesc numai pe noi, țin de tradițiile noastre, de ceea ce ne este propriu, de trăsăturile psihologice fundamentale ale poporului român, de schimbările pe care le-a adus și le aduce mereu în viața sa revoluția socialistă. A neglija aceste realități socialiste bogate și vii, prielnice unor reflectări artistice cît mai diverse — favorabile inovațiilor și înnoirilor adevărate — înseamnă a-ți dilua singur, ca scriitor, substanța literaturii pe care vrei s-o faci, înseamnă a te autoamăgi, dacă pui bună credință în această întreprindere. Nu există, desigur, soluții general-valabile nici pentru această problemă, nimeni nu poate da rețete pentru evitarea eșecurilor, nimeni nu poate indica o cale sigură pentru realizarea unor inovații convingătoare. Există, totuși, niște repere, niște puncte de sprijin, care s-au aflat și se află în realitate, în viața a cărei bogăție și **diversitate de stiluri** n-a depășit-o pînă acum nici un scriitor.

În raport cu aceste puncte de sprijin, cred că e bine să ne gîndim la căutările artistice, mai ales că noi cei de astăzi sîntem sau dorim să fim scriitori angajați, în sensul cel mai nobil și mai înalt al cuvîntului, în slujba idealurilor Partidului Comunist Român.

Literatura noastră contemporană are nevoie, socotesc eu, de un spor și mai mare de **umanism**, pe linia cea mai bună a tradițiilor, în raport cu epoca pe care o trăim și cu idealurile socialismului.

În ce mă privește, cu riscul de a greși, doresc și intenționez să construiesc o operă întreagă care să aibă drept piloni de susținere momente mari și importante din istoria poporului român — din prezent și din trecut — doresc să cultiv, mai mult chiar decît pînă acum, o literatură puternic ancorată în social și în politic, în tot ce intră în această realitate socialistă complexă și fascinantă într-adevăr!

Convorbire consemnată de **Sorin MOVILEANU**

„TATA"

PE ECRANE

Tata, distins cu Marele Premiu în 1967 la Festivalul de la Moscova, este al doilea film de lung metraj semnat de regizorul Istvan Szabo. Ne aflăm în fața unei noi tentative de studiere a psihologiei copilului și a adolescentului, de astă dată în cadrul social istoric al Ungariei din ultimii douăzeci și ceva de ani. Formula compozițională aleasă de regizor îi oferă prilejul unor notații inteligente și sensibile, fără a permite aprofundarea unor situații de viață sau a unor momente hotărîtoare pentru evoluția în timp a eroului.

Datorită bogăției materialului dramaturgic, structurarea operei se realizează cu dificultate. Prima ei parte — copilăria lui Tako — cuprinde o aglomerare de motive, teme, notații. În timp ce a doua — adolescența — selectează mai riguros momente din viața eroului, acțiunea derulîndu-se cu precădere pe planul realului. Lipsa unității stilistice dintre cele două părți este accentuată deci și de proporția stabilită de-a lungul filmului între cele trei planuri de acțiune care se interferează continuu: planul real, cel imaginar, și, în sfîrșit, planul amintirilor.

Acțiunea începe în 1945, o dată cu moartea tatălui micutului Tako. Fantezia copilului atribuie cu repeziciune tatălui calități și atitudini care nu i-au aparținut, confecționînd o imagine ideală a unui intelectual revoluționar. În imaginația lui Tako, tatăl devine erou, un neînfricat partizan, ceea ce îl ajută să-și biruie durerea, să-i păstreze mai vie amintirea și, în același timp, să culeagă prețuirea și admirația colegilor săi de școală. Scenele planului imaginar sînt tratate de regizor cu umor, sensurile acțiunilor sînt voit supradimensionate, schimbările de ritm sînt socante pentru a reda cît mai fidel zborul fanteziei copilului. Din păcate, multe dintre ele nu contin semnificații deosebite și de aceea, poate, mi s-au părut monotone, chiar artificiale.

A doua parte ni-l prezintă pe erou devenit student, oarecum dezorientat în fața solicitărilor și problemelor majore ale actualității. Oarecum dezarmat. Împrejurările îl determină acum să reconsidere mitul pe care singur l-a creat în jurul tatălui și-l fac să descopere, cu tristețe, că acesta nu a fost un erou, ci doar un onest și prețuit medic chirurg. Aflarea adevărului adaugă o nuanță de melancolie comportamentului tînărului, care înțelege că imaginea aureolată a tatălui, ce i-a servit ani de-a rîndul ca imbold și izvor de energie, trebuie înlocuită fără menajamente cu efortul propriei sale voințe. Hotărît să-și încerce pentru întîia oară forțele reale în luptă cu viața, eroul se aruncă în Dunăre hotărît să o traverseze înotînd de unul singur. Imaginea are un caracter simbolic, amplificat de planul general în care vedem, în urma eroului care se luptă vitejește cu întinderea apei, un grup masiv de tineri care înnoată calm, decis, în același sens. Aceasta este una dintre cele mai frumoase scene ale filmului; alături de ea trebuie neapărat să o menționăm pe aceea a tramvaiului părăginit, pe care tatăl, împreună cu cîțiva oameni, îl împing fericiți pe străzile Budapestei imediat după eliberare, în vreme ce alții lipesc cu înfrigurare pe geamurile și corpul lui anunțuri și fotografii pentru a-i putea regăsi pe cei dispăruți. Simplitatea și lirismul scenei sînt puternic reliefate de imaginile strălucitoare, exuberante, datorate operatorului Sandor Sara.

Bogăția notațiilor, farmecul și poezia unor episoade, îndemnul la meditație fac din filmul lui Istvan Szabo o operă demnă de prețuirea noastră.

Mihai TOLU

Aniversarea Filialei din Cluj a Academiei

Simbătă a avut loc în noul amfiteatru al Institutului de chimie din Cluj o adunare festivă prilejuită de împlinirea a 20 de ani de la înființarea Filialei Academiei în acest oraș.

Au fost prezenți academicieni, membri corespondenți ai Academiei, cercetători, cadre didactice universitare.

Aurel Duca, membru al Comitetului Central al P.C.R., prim-secretar al comitetului județean de partid, președintele consiliului popular județean, a adus un călduros omagiu oamenilor de știință clujeni. El a relevat faptul că, în cele două decenii de existență, Filiala Cluj a Academiei a înscris realizări de seamă, care fac parte din tezaurul științific românesc.

Au mai rostit cuvîntări de salut acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei, prof. dr. docent Ștefan Pascu, membru corespondent al Academiei, rectorul Universității „Babeș-Bolyai" din Cluj, prof. Ilie Diculescu, vicepreședinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice.

Acad. Raluca Ripan, președintele Filialei Cluj a Academiei, a făcut un bilanț al activității filialei în cei 20 de ani.

Într-o atmosferă de mare entuziasm, cei prezenți au adoptat o telegramă adresată **COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI, PERSONAL TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU**, în care se spune:

Oamenii de știință și cultură, cadrele didactice de cercetare din institutele și centrele Filialei din Cluj a Academiei Republicii Socialiste România își exprimă și cu acest prilej adeziunea lor unanimă și totală față de politica înțeleaptă, consecventă, marxist-leninistă a Partidului Comunist Român, menită să asigure propășirea multilaterală a țării, creșterea necontenită a bunăstării materiale și spirituale a poporului român și să promoveze un climat de pace și înțelegere pe plan internațional. Asigurăm Comitetul Central al Partidului Comunist Român, pe dumneavoastră personal, tovarășe Nicolae Ceaușescu, că oamenii de știință din Cluj, acest străvechi centru de cultură al țării noastre, uniți printr-o strînsă frăție, își vor consacra toate eforturile, întreaga lor capacitate de muncă, îndeplinirii exemplare a îndatoririlor ce le revin, că vor trudi fără preget spre a-și aduce — prin fapte — contribuția însuflețită la progresul științei, la înflorirea continuă a economiei și culturii noastre socialiste, la ridicarea poporului român pe culmile înalte ale civilizației.

(Agerpres)

tv

PROGRAMUL I

6,30 — Ora exactă. Cum va fi vremea? Gimnastica de înviorare. 8,40 — Pentru copii și școlari: ● La șase pași de o excursie — emisiune-concurs. Participă echipele reprezentative ale școlilor din județele Vaslui și Vîlcea. Prezintă: Mihai Florea. ● Filmul serial: Belle și Sebastien (III) — Vînătoarea. 10,00 — Ora satului. 11,00 — Caleidoscop muzical-coregrafic. 12,00 — De strajă patriei. 12,30 — Concert simfonic. 13,20 — Publicitate. 13,30 — Închiderea emisiunii de dimineață. 16,00 — Duminica sportivă. Finalele campionatelor naționale individuale de box; știri și reportaje din viața sportivă internă și internațională. 19,00 — Telejurnalul de seară. 19,20 — Desene animate. 19,30 — Cîntece de primăvară — muzică populară românească interpretată de Lucreția Ciobanu, Maria Cornescu, Ion Dolănescu, Tiberiu Ceia, Gheorghe Bouleanu și formația condusă de Gheorghe Vancu. 20,00 — Film cu trei stele: „Creierul electronic" cu Spencer Tracy, Katharine Hepburn și Joan Blondell. 21,45 — Ion Minulescu — poetul. Amintiri de Horia Oprescu. 22,00 — Recital Doina Badea. 22,20 — Cîntă Tom Jones. 22,40 — Telesport. 22,55 — Telejurnalul de noapte. 23,05 — Închiderea emisiunii programului I.

PROGRAMUL II

20,00 — Telex TV. 20,05 — Seară de teatru: „Vilegiaturiștii" de Maxim Gorki. Adaptare pentru televiziune și regie Lidia Ionescu. Interpretează: Simona Bondoc, Magdalena Buznea, Eva Pătrășcanu, Cristina Tacoi, Rodica Țuțuianu, George Constantin, Septimiu Sever, Cornel Gîrbea, Mihai Heroveanu, Ion Caramitru, Sebastian Radovici, N. Gr. Bălănescu, Cornel Coman. 21,55 — Miniaturi în operetă. 22,30 — Închiderea emisiunii programului II.

cinema

● Comedianții (ambele serii): PATRIA — 11; 14; 17; 20.

● Călugărița și comisarul: CENTRAL — 8,45; 10,30; 12,15; 14; 15,45; 17,30; 19,15; 21.

● Pipele: REPUBLICA — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21.

● Adio, Gringo: LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21. BUCUREȘTI — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. FAVORIT — 10; 13; 15,30; 18; 20,30.

● Crimă în stil personal: FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.

● Răutăciosul adolescent: VICTORIA — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45. EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.

● O fată fericită: LUMINA — 8,45—16,15 în continuare.

● Preludiu: LUMINA — 18,30; 20,45.

● Rio Bravo: DOINA — 11,30; 16; 19,30. ARTA — 8,45—17 în continuare; 20.

● Program pentru copii: DOINA — 9; 10.

● Oameni împletriți: UNION — 15,30; 18; 20,30.

● Totul pentru rîs; Cultura piersicului; 600 secunde de adevăr; Gustav se odihnește: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.

● Pe plajele lumii: FEROVIAR — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,45; 21. MODERN — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.

● Riscurile meseriei: GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● Coloana (ambele serii): ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,30; 19.

● Rolls Royce-ul galben: BUZEȘTI — 15,30; 18.

● Romanță pentru trompetă: BUZEȘTI — 20,30.

● Un om pentru eternitate: DACIA — 8,45—15,45 în continuare; 18,15: 20,45.

● Pașa: BUCEGI — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,30. AURORA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● Aventurile lui Tom Sawyer; Moartea lui Joe Indianul: UNIREA — 15,30; 19.

● Prințesa: LIRA — 15,30; 18; 20,15. COSMOS — 15,30; 18; 20,15.

● Pe teren propriu: DRUMUL SĂRII — 15; 17,30; 20.

● Profesioniștii: FERENTARI — 15,30; 18; 20,15.

● Marele șarpe: COTROCENI — 15,30.

● Gustul mierii: COTROCENI — 18; 20,30.

● La Est de Eden: FLOREASCA — 9; 11,30; 14,30; 17,30; 20. GLORIA — 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30.

● Pentru încă puțini dolari: VOLGA — 9—15,30 în continuare; 18; 20,30. MIORIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.

● Feldmareșala: VIITORUL — 15,30; 18.

● Drumuri: VIITORUL — 20,30.

● Neînțelesul: MOȘILOR — 15,30; 18.

● Cele trei nopți ale unei iubiri: MOȘILOR — 20,30.

● „...Apoi s-a născut legenda": POPULAR — 15,30; 18; 20,30.

● Căderea Imperiului Roman: MUNCA — 16.

● Magazinul de pe Strada Mare: MUNCA — 20.

● Tată de familie: TOMIS — 9—15,45 în continuare; 18,15; 20,30.

● Duelul lung: FLACĂRA — 15,30; 18.

● Mesteacănul: FLACĂRA — 20,30.

● Veșnicul întîrziat: VITAN — 15,30; 18.

● Tandrețe: VITAN — 20,30.

● Expresul colonelului von Ryan: RAHOVA — 15,30; 18.

● Valea: RAHOVA — 20,30.

● Becket: PROGRESUL — 15,30; 19.

● Urletul lupilor: CRÎNGAȘI — 15,30; 18; 20,15.

● Pensiune pentru holtei: PACEA — 15,45; 18; 20,15.

teatre

● Filarmonica de stat „George Enescu" (la Ateneul Român): Concert de muzică populară românească dat de orchestra „Barbu Lăutaru" — 20. Dirijor: Nicu Stănescu.

● Opera Română: Motanul încălțat — 11; Trubadurul — 19,30.

● Teatrul de Operetă: Contesa Maritza — 10,30; Lăsați-mă să cînt (premieră) — 19,30.

● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): Romeo și Julieta — 10; Regina de Navara — 15; O scrisoare pierdută — 19,30; (sala Studio): Părinții terribili — 10; Castiliana — 15; Orașul nostru — 15.

● Teatrul de comedie: Nicnie — 10,30; 20.

● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu): Nepotul lui Rameau — 10,30; D-ale carnavalului — 15; Contrapuncte — 20; (sala din str. Alex. Sahia): Comedie pe întuneric — 10,30; Photo Finish — 15; Tandrețe și abjecție — 20.

● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): La ciorba de potroace — 10; Echilibru fragil — 15,30; O casă onorabilă — 19,30; (sala Studio): Scaunele — 10,30; Enigmatica doamnă „M" — 16; Anonimul — 20.

● Teatrul Mic: Cîntăreața chelă — 10; Baltagul — 15; Iertarea — 20.

● Teatrul Giulești: Cursa de șoareci — 15; Martorii se suprimă — 19,30.

● Teatrul evreiesc de stat: Dibuk — 11; Orologiul din Praga — 20.

● Studioul I.A.T.C. „I. L. Caragiale": Garderobierele; Vin Soldații; Există nervi — 19,30.

● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei): Șoricelul și păpușa — 11; (sala din str. Academiei): Punguța cu doi bani — 11.

● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): Cafeaua cu lapte de adio — 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 174): Femei, femei, femei — 19,30.

● Circul de stat: Circul „Orion" (R. P. Bulgaria) — 16; 19,30.

Plenara comună a Comitetului Central al U.T.C. și a Consiliului U.A.S.R.

Sîmbătă a avut loc plenara comună a Comitetului Central al U.T.C. și a Consiliului U.A.S.R., la care au participat și membrii Comisiei centrale de revizie a C.C. al U.T.C. și ai Comisiei de cenzori a U.A.S.R., conducerile publicațiilor U.T.C. și emisiunilor de tineret de la Radioteleviziune.

La plenară a participat tovarășul Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R.

Plenara a dezbătut și a adoptat Chemarea Comitetului Central al U.T.C. către organele și organizațiile U.T.C., către toți tinerii țării, cu privire la cea de-a 25-a aniversare a eliberării României de sub jugul fascist.

În cadrul plenarei au fost discutate unele probleme privind pregătirea și desfășurarea celei de-a 7-a Conferințe a U.A.S.R., care se va desfășura între 16 și 18 aprilie a.c., a fost dezbătut proiectul de Statut al Uniunii Asociațiilor Studenților din România, care urmează să fie supus conferinței spre aprobare.

În cadrul lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tovarășul Virgil Trofin.

Consiliul U.A.S.R. a dezbătut și aprobat Raportul de activitate ce urmează să fie prezentat conferinței.

(Agerpres)

Vizitele delegației Uniunii Sindicatelor din Austria

PRIMIREA LA MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ

Delegația Uniunii Sindicatelor din Austria, condusă de Anton Benya, președintele uniunii, însoțită de tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Uniunii Generale a Sindicatelor din România, a făcut sîmbătă dimineața o vizită la Marea Adunare Națională. Aici, oaspeții au fost primiți de tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale.

La întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a participat tovarășul Alexandru Sencovici, președintele Comisiei M.A.N. pentru industrie, construcții și transporturi.

(Agerpres)

PRIMIREA LA CONSILIUL CENTRAL AL U.G.S.R.

Președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Gheorghe Apostol, a primit sîmbătă la Consiliul Central al U.G.S.R. pe membrii delegației Uniunii Sindicatelor din Austria, condusă de Anton Benya, președintele uniunii.

La întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, au fost de față Ion Cotoț și Ion Preoteasa, secretari ai Consiliului Central al U.G.S.R., membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv.

Cu acest prilej au fost încheiate convorbirile asupra problemelor care au constituit obiectul vizitei delegației austriece în țara noastră. Membrii delegației au adresat călduroase mulțumiri conducerii U.G.S.R. pentru condițiile și posibilitățile create în timpul vizitei, care le-au permis cunoașterea realizărilor poporului nostru, pentru ospitalitatea de care s-au bucurat pretutindeni în țară.

A fost adoptat un comunicat comun, care se va da publicității.

★

Președintele Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Gheorghe Apostol, a oferit un dineu în cinstea oaspeților.

(Agerpres)

COMUNICAT

cu privire la cea de-a XXXIX-a ședință a Comitetului Executiv al C.A.E.R.

În zilele de 9 și 10 aprilie a avut loc la Moscova cea de-a treizeci și noua ședință a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc. La ședință au participat reprezentanții țărilor membre C.A.E.R. în Comitetul Executiv: T. Tolov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, F. Hamouz, vicepreședinte al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, G. Weiss, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, D. Gombojav, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, P. Jaroszewicz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, G. Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, A. Apro, vicepreședinte al Guvernului Revoluționar Muncitoresc Țărănesc Ungar, M. Leseciko, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

La ședința Comitetului Executiv a participat, în conformitate cu Convenția dintre C.A.E.R. și guvernul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, V. Gainovici, șeful Misiunii permanente a R.S.F.I. de pe lîngă C.A.E.R.

Ședința a fost prezidată de D. Gombojav, reprezentantul Republicii Populare Mongole, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole.

Comitetul Executiv, examinînd problema referitoare la sarcinile care decurg din hotărîrile sesiunii a XXII-a a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc și ținînd seama de importanța acestora pentru dezvoltarea în continuare a colaborării dintre țările membre și R.S.F.I., precum și a activității organelor C.A.E.R., a adoptat recomandări corespunzătoare cu privire la realizarea acestora.

Ascultînd informarea referitoare la rezultatele studierii problemelor de comerț exterior, legate de perfecționarea în continuare și folosirea mai bună a avantajelor sistemului de decontări multilaterale în ruble transferabile dintre țările membre C.A.E.R. și dezvoltarea activității Băncii Internaționale de Colaborare Economică, Comitetul Executiv a adoptat recomandări corespunzătoare cu privire la activitatea viitoare în acest domeniu.

La ședința Comitetului Executiv a fost examinat raportul Comisiei permanente C.A.E.R., pentru statistică cu privire la activitatea desfășurată și activitatea ei de viitor. Comitetul Executiv a relevat că Comisia pentru statistică a desfășurat o activitate pozitivă privind dezvoltarea și adîncirea colaborării țărilor membre C.A.E.R. în domeniul lucrărilor statistice. Recomandările privind unificarea metodologiei statistice a țărilor membre C.A.E.R., elaborate de comisie, au contribuit la realizarea comparabilității datelor statistice necesare pentru informarea statistică reciprocă a țărilor membre C.A.E.R. și pentru lucrările organelor Consiliului.

Comitetul Executiv a examinat raportul Secretariatului Consiliului cu privire la efectuarea de către țările interesate și organele Consiliului a lucrărilor viitoare în domeniul comparărilor internaționale și al unificării metodologiei și a indicatorilor statistici și a adoptat recomandări corespunzătoare cu privire la perfecționarea în continuare a formelor și metodelor lucrărilor și informărilor statistice în acest domeniu, inclusiv a colaborării științifice și tehnico-științifice a țărilor membre C.A.E.R. pentru a contribui la dezvoltarea în continuare a legăturilor economice și tehnico-științifice dintre ele.

Ședința Comitetului Executiv s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și deplină înțelegere reciprocă.

În Editura Politică au apărut

STATUTUL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

★

N. Petreanu și D. Baran: I. C. FRIMU. Colecția „Evocări"

Din paginile cărții se desprinde portretul lui I.C. Frimu, reprezentînd prototipul intelectualului muncitor, care a știut să îmbine activitatea politico-organizatorică cu cea publicistică. Volumul cuprinde o biografie și o selecție de articole ale celui care a fost caracterizat astfel: „Om statornic în vederile sale, camarad credincios al celor cari au luptat alături de dînsul, om de treabă el merita stima adversarilor". (N. Iorga). „Mi se pare că l-am cunoscut de cînd lumea. N-aș putea să concep mișcarea socialistă românească fără dînsul... Nici un muncitor nu l-a spus pasul fără să primească în schimb un sfat prietenic, o îndrumare sănătoasă și bună". (N. D. Cocea).

★

Max Gallo: ITALIA LUI MUSSOLINI

Realizată de autor pe baza unui vast material documentar cartea redă într-un stil alert și captivant istoria fascismului italian de la origine pînă la prăbușirea sa.

Cronica zilei

La Casa prieteniei româno-sovietice din Capitală a avut loc, sîmbătă după-amiază, simpozionul „De la Vostok-1 la navele Soiuz-4 și Soiuz-5", consacrat sărbătoririi „Zilei cosmonauticii sovietice". Despre succesele dobîndite și drumul parcurs de Uniunea Sovietică în cucerirea Cosmosului au vorbit prof. dr. docent Călin Popovici și conf. dr. ing. Florin Zăgănescu.

La simpozion au asistat și reprezentanți ai Ambasadei U.R.S.S. la București.

În încheiere, participanții au vizionat filmul documentar „10 ani de eră cosmică" și filmul artistic „Suflete tari".

Manifestări asemănătoare au avut loc și la Iași, Constanța, Oradea, Tg. Mureș.

★

Prof. Lucian Panait, activist al Consiliului național al Organizației pionierilor din Republica Socialistă România, a plecat sîmbătă în R. P. Bulgaria, la invitația Consiliului central al Organizației de pionieri dimitroviste „Septemvrilce" — pentru a reprezenta țara noastră la Conferința națională metodico-științifică, de la Sofia, prilejuită de împlinirea a 25 de ani de la înființarea Organizației pionierilor bulgari.

★

Profesorul emerit I. C. Teodorescu, cunoscut prin valoroase lucrări științifice în domeniul viticulturii, a fost ales, recent, în unanimitate, membru corespondent al Academiei italiene a viei și vinului.

★

Sîmbătă dimineața a părăsit Capitala delegația Ministerului Transporturilor din Marea Britanie, condusă de G. G. D. Hill, directorul Direcției relațiilor internaționale din acest minister, care a participat la tratativele care au avut drept scop parafarea unui acord rutier româno-englez.

★

Sîmbătă a sosit la București o delegație a Asociației producătorilor de aparataj științific din S.U.A. Timp de patru zile cît va dura această vizită, membrii delegației, reprezentanți ai opt societăți americane producătoare de aparataj științific pentru diverse sectoare industriale, vor avea o serie de întîlniri cu specialiști și reprezentanți ai comerțului exterior românesc. Totodată, specialiștii americani vor avea posibilitatea să cunoască nemijlocit realizările românești în acest domeniu.

(Agerpres)

vremea

Ieri în țară: Vremea a fost relativ caldă. Cerul a fost variabil, mai mult acoperit în Banat și Transilvania, Oltenia și Moldova, unde au căzut precipitații locale sub formă de ploaie, iar în zona de munte și sub formă de lapoviță și ninsoare. Vîntul a suflat în general slab, pînă la potrivit, cu intensificări locale în zona muntoasă. Temperatura aerului la ora 14 oscila între 3 grade la Cîmpulung Moldovenesc și 20 grade la Calafat. **În București:** Vremea a fost în general frumoasă, cu cerul variabil. Vîntul a suflat slab, pînă la potrivit. Temperatura maximă a atins 19 grade.

Timpul probabil pentru 14, 15 și 16 aprilie. În țară: Vreme relativ caldă. Cerul va fi variabil și va prezenta înnorări mai accentuate în nordul țării, unde vor cădea ploi locale. În rest ploi slabe. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 2 și 12 grade, iar maximele între 8 și 18 grade, local mai ridicate. **În București:** Vreme relativ caldă, cu cerul variabil, favorabil ploii slabe. Vînt slab, pînă la potrivit. Temperatura ușor variabilă.

Telegramă

COMITETULUI PERMANENT AL ADUNĂRII REPREZENTANȚILOR POPULARI DIN ÎNTREAGA CHINĂ

PEKIN

În legătură cu încetarea din viață a lui Cian Ci-ciun, vicepreședinte al Comitetului Permanent al Adunării Reprezentanților Populari din întreaga Chină, vicepreședinte al Consiliului Apărării Naționale, membru al Comitetului Permanent al Consiliului Politic Consultativ pe întreaga Chină, vă transmit profunde condoleanțe, iar familiei îndoliate sincere sentimente de compasiune.

ȘTEFAN VOITEC
Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România

Plecarea președintelui C. C. al P. C. din Mauricius

Sîmbătă a părăsit Capitala tovarășul L. Chandramun, președintele Comitetului Central al Partidului Comunist din Mauricius, care, la invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea și a Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa, a făcut o vizită de prietenie în țara noastră.

La aeroport, oaspetele a fost condus de tovarășul Ion Pas, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, de membri ai conducerii Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa și ai I.R.R.C.S.

(Agerpres)

LA PRONOEXPRES:

Autoturisme și excursii

Concursul excepțional Pronoexpres pe care Administrația de stat Loto-Pronosport îl anunță pentru 20 aprilie a. c. constituie un nou prilej de a participa în vederea obținerii unor premii importante. Iată cîștigurile distribuite în primul trimestru al anului: pînă la 1 aprilie prin „Loto-Pronosport" au fost distribuite premii în valoare de 165 milioane lei, 300 autoturisme, 300 excursii în străinătate și alte sute de mii de premii în bani.

Ca și celelalte trageri și concursuri organizate de Loto-Pronosport, concursul Pronoexpres din 20 aprilie are o calitate deosebită: banii „investiți" în buletine se vor întoarce într-o formă sau alta tot în folosul celor care vor juca. În virtutea regulamentului de desfășurare a concursului excepțional Pronoexpres se atribuie în număr NELIMITAT autoturisme Dacia 1 100, Moskvici 408 cu 4 faruri și radio, Skoda 1 000 M. B. și Trabant 601. Prin tragere la sorți se mai acordă 10 autoturisme de diferite mărci, precum și 45 de excursii „Turul capitalelor" cu avionul, timp de circa 17 zile.

Există și șanse de obținere a unor premii de valoare variabilă și fixă.

Biletul de 30 de lei asigură posesorului dreptul de a participa la toate cele 10 extrageri.

„DIODA" vă oferă serviciile

Pe baza unei comenzi printr-o simplă carte poștală adresată magazinului „Dioda" din Bd. 1 Mai, nr. 126, Oficiul poștal nr. 41 (noua sa adresă), se pot primi la domiciliu piesele de schimb necesare funcționării televizorului, aparatului de radio, picupului sau magnetofonului. Apelînd astfel la serviciile Diodei, cei interesați nu vor mai fi nevoiți să se deplaseze la magazinele de specialitate. Coletul va fi livrat prin poștă, iar plata se va face prin ramburs.

SPORT

De la mic la mare, cei 11 campioni

● ANTONIU-DINU, UN MECI DE BOX VERITABIL

De la Mihai Aurel, cel mic, cu numai 48 de kg, și pînă la cel mai mare, Ion Alexe, cu o greutate dublă față de minuscula „semi-muscă", îi știm de aseară pe toți deținătorii centurilor tricolore pe anul 1969. Gala finală, în ansamblul ei, i-a satisfăcut prin calitate pe norocoșii posesori ai biletelor de intrare în sala Floreasca. Păcat însă de mulțimea rămasă dincolo de zidurile arenei doar cu speranța obținerii unui bilet și fremătînd ca un ecou la aclamațiile ce răzbăteau din sală.

Meciul galei, un meci de box veritabil, a fost acela dintre doi vechi rivali la titlul categoriei „ușoară", Vasile Antoniu (Dinamo București), și Ion Dinu (Farul Constanța). Doi atleți a căror forță izbucnea din flecare por al corpurilor lor, doi pugiliști plini de experiență, deprinși cu toate șiretlicurile ringurilor, angajați fără rezerve într-o luptă sportivă foarte corectă, dar care, din nefericire, trebuia să indice pe unul învingător, iar pe celălalt învins. Și am făcut această subliniere, fiindcă rar ni s-a întîmplat să asistăm la o partidă pe cît de frumoasă, pe atît de echilibrată. S-au schimbat — chiar în condițiile în care apărările ambilor au funcționat satisfăcător — lovituri extrem de dure. Însă trunchiurile luptătorilor erau ca de granit și, aparent, nu resimțeau șocurile. Pînă la urmă, juriul l-a indicat învingător pe **Vasile Antoniu**, după cum tot atît de bine putea să-l prefere pe Dinu. Impresionați de luptă și deznodămîntul ei pe buletinele de vot, am simțit, încă o dată, cît de nepotrivit rămîne modul de judecată, verdictul, în boxul amator, atîta timp cît îi lipsește — tocmai în împrejurările cele mai importante — decizia de „meci egal"...

După o pauză de un an, **Mihai Aurel** (Farul Constanța) a reușit cîștigat titlul de campion la „semimuscă", învingînd clar la puncte pe Marin Lumezeanu (Steaua). După cum se vede, adevărata finală a acestei categorii a fost tot întîlnirea spectaculoasă în cadrul căreia tînărul Vasile Ivan a dat o excelentă replică proaspătului campion.

La categoria „muscă", **Constantin Cluță** (Steaua), care ne-a lăsat impresia că este în ascendență de formă, a rezolvat în favoarea sa disputa cu C. Gruescu (Steaua). Un Gruescu, de ce n-am spune-o, aproape de nerecunoscut pe planul combativității și al priceperii de a lupta în ring.

Majoritatea specialiștilor — spre deosebire de marele public, la care preferințele erau împărțite — înclina spre victoria lui **Aurel Dumitrescu** (Progresul) la categoria „cocoș". Și, într-adevăr, pronosticurile lor n-au fost infirmate de fapte. Fapte mari a făcut ieri în ring elevul lui Lucian Popescu, cîștigător, după un box tehnic și înțelept orientat tactic, în fața lui Gabriel Pometcu (Voința). Deci, după ce l-a învins pe Nedelcea, tînărul Dumitrescu a întrecut fără drept de contestare și pe Gabriel Pometcu, recentul învingător al lui Giju. Barem, în rundul al treilea, pur și simplu, l-a surclasat!

O surpriză pentru public s-a dovedit și victoria lui **Gh. Pușcaș** (Steaua), la categoria „pană", una dintre cele mai deficitare categorii de greutate din boxul nostru. Tînărul care abia anul trecut fusese o pradă mai mult decît ușoară pentru Giju la „cocoș", ne-a demonstrat ieri o bună orientare în ring, joc excelent de picioare, eschive eficace, dar și capacitate de a puncta la timp. Cu tot acest arsenal, el l-a întrecut indiscutabil pe Gh. Drugă (Dinamo Brașov).

Favoritul „semiușorilor", **Calistrat Cuțov** (Dinamo București), a întîmpinat o rezistență neașteptată din punctul de vedere al calității luptei, din partea colegului său de club, Paul Dobrescu. Cuțov a fost nevoit să facă uz de toate resursele sale spre a învinge.

În categoria „semimijlocie" **Victor Silberman** (Steaua) a devenit astăzi prea puternic spre a mai fi amenințat de vreun rival. Chiar și de către Arpad Majai (C.S.M. Cluj), pugilist incomod ca stil și dur în lovituri. Silberman a cîștigat la puncte.

Am putea numi surpriză cele petrecute la categoria „mijlocie mică" între Ion Covaci (Dinamo București) și Ion Györffy, de la aceleași club. După o partidă în care cei doi combatanți ne-au făcut impresia că s-au menajat reciproc și după ce Covaci, totuși, acumulase un avans substanțial de puncte, juriul l-a declarat învingător pe... **Györffy!** Prin urmare, dacă e surpriză, aceasta a provocat-o de fapt juriul, și nu tînărul Györffy.

La categoria „mijlocie", după un meci apreciat de mulți tehnicieni drept egal, lui **Aleo Năstac** (Steaua) i s-a acordat cu „3—2" decizia favorabilă în fața lui Stumph Horst (Metalul).

„Semigreul" **Ion Monea** (Dinamo) și-a întrecut, nu fără emoții, tînărul coleg de sală, Mihai Constantinescu.

La categoria cea mai mare, într-o partidă de uzură, **Ion Alexe** (Dinamo) l-a învins la puncte pe Iancu Anghel (Muscelul).

Seara, după gala campionilor, s-a desfășurat și tradiționalul banchet, la care însă s-a băut mai mult Pepsi-Cola decît obișnuita șampanie, fiindcă adevărata sărbătoare, aceea a numărătorii titlurilor de campioni europeni, încă n-a sosit. Duminică dimineața întregul stat major al tehnicienilor se întrunește spre a discuta și stabili componența lotului reprezentativ. Vă vom ține, firește, la curent cu rezultatele consfătuirii.

Valeriu MIRONESCU

În cîteva rînduri

● La New York a început un mare **concurs internațional de scrimă**, reunind sportivi din Polonia, România, Ungaria, Italia, Canada, Franța, S.U.A. și alte țări. În proba de **floretă bărbați**, pe primul loc s-a clasat **polonezul Witold Wojda**, care l-a întrecut **în finală cu 5—3, 5—0 pe tînărul scrimer român Mihai Țiu.** În semifinale, Țiu l-a învins cu 5—3, 5—0 pe maghiarul Jeno Kamuti, iar în sferturile de finală îl întrecuse cu 5—1, 5—4 pe italianul Pinelli. **Una din marile surprize ale concursului a fost eliminarea campionului olimpic Ionel Drimbă, care în optimile de finală a pierdut cu 4—5, 4—5 la americanul M. Kahmi.**

● **Turneul internațional feminin de handbal**, desfășurat la **Zagreb**, a luat sfîrșit cu victoria echipei române **Universitatea Timișoara**, care a terminat competiția neînvinsă, întrecînd în finală cu 11—9 (4—5) formația Lokomotiv Zagreb. Pentru locul 3, echipa „Tresnjevka" a învins cu 13—7 formația vest-germană „Greven".

Cei 70 de pe platforma plutitoare dintre valuri

(Urmare din pag. I)

muchea de zid a batardoului trecem pe un pod care pornește perpendicular peste fluviu. Dar, la un moment dat podul se sfîrșește sau, mai exact, se subțiază, devenind o pasarelă îngustă de-o palmă, dar întărită cu balustrade solide. O ușoară senzație de amețeală te cuprinde deasupra fluviului care trece pe dedesubt cu o iuțeală surprinzătoare, într-un zbucium și un vuiet care acoperă pînă și zgomotele șantierului. Strînsă, împinsă de zidurile incintelor, Dunării nu i-a mai rămas nici jumătate din albie și atunci apele se aruncă involburate în această strîmtoare, suplinind prin viteză ceea ce i s-a răpit din volumul mătcii. Cu 4 metri pe secundă, deci, cu aproape 15 kilometri pe oră, fluviul coboară impetuos, în vreme ce șlepurile suie anevoie, ajutate de un remorcher de servici, care dublează remorcherul „titular".

În mijlocul acestui curent furtunos, mai aproape de malul iugoslav decît de cel românesc, se află platforma plutitoare. Plutitoare e doar atunci cînd navighează de la un punct la altul trasă de remorchere, dar acum nu e altceva decît o... masă așezată pe patru picioare în fluviu și ridicată la cîțiva metri deasupra valurilor. Platforma are, privită de sus, conturul aproximativ al unei potcoave. Pe buza interioară a acestei „potcoave" funcționează sonda. Nu, nu e nici o greșeală! Este sonda care forează puțuri în roca albiei, puțuri în care sînt apoi implantați pilonii viitorului pod.

S-a spus, nu o dată, despre apă și foc, despre fiarele junglei și forțele naturii că sînt perfide. Ei bine, tehnica modernă nu este mai puțin perfidă încercînd, prin ocolișuri și tertipuri, să înfrîngă cerbicia fluviului. Pentru că acest pod nu este decît un tertip, un simplu instrument în vederea atingerii unui scop cu mult mai dificil și neașteptat. Dacă Dunărea ar fi în stare să-și mai aducă aminte de pilonii ridicați odinioară de legiunile romane, cîțiva kilometri mai departe, atunci s-ar liniști, desigur, crezînd că totul se va încheia o dată cu terminarea acestui pod. Dar, ca și cum ar bănui că i se pregătește o capcană, se aruncă cu îndîrjire și în pilonii bătuți pînă acum, și în picioarele platformei, și se ridică, amenințătoare, de la oră la oră, stropind cu valuri reci plăpîndele colivii de sîrmă și lemn în care lucrează mecanici și sudori pregătind amplasarea sondei pentru următorul foraj.

În cabina-birou a platformei stau de vorbă cu inginerul Laurențiu Țurcanu, șeful acestui punct de lucru, veritabil avanpost al șantierului împlintat în inima fluviului. Doar lipsa ferestrelor și o clătinare ușoară, un tangaj abia simțit, ne amintesc că nu ne aflăm într-un birou obișnuit. Blond și înalt, sobru și reținut ca un încercat marinar, inginerul mai mult desenează decît vorbește, arătînd pe hîrtie în ce constă dificultatea și îndrăzneala acestei lucrări. Ridicat pe 22 de piloni, podul va avea o lungime de 127 m și o lățime de 20 m pentru a permite circulația masivelor autobasculante în acel du-te-vino infernal, în acea cursă contra-cronometru care va fi închiderea fluviului. Din minut în minut, dar, la nevoie, din 30 în 30 de secunde, un bloc de beton compact, un stabilopod, sau o stîncă de gresie, ajungînd pînă la 25 de tone fiecare, va cădea în Dunăre. Obligată să treacă prin breșa din ce în ce mai îngustă, subțiată, ascuțită parcă de aceste blocuri de gresie și beton, Dunărea va deveni o sabie, o lamă de oțel cu o forță formidabilă, izbind în acest dig cu viteza de 6 metri pe secundă.

— La 22 octombrie '68 am început forajul la primul pilon, își amintește inginerul Țurcanu, dar în ianuarie nu am putut planta decît un singur pilon datorită înghețurilor și, mai ales, sloiurilor.

Inginerul evită să vorbească despre dificultățile muncii pe platformă. (Aici vîntul e mai puternic, frigul mai mușcător, pericolele de accident mai mari). Dar vorbește cu căldură despre „echipaj" format din aproximativ 70 de oameni reprezentînd 10 profesiuni. Alături de mecanici, sudori, fierari-betoniști, macaragii, electricieni — meserii caracteristice șantierului, aici lucrează în puncte-cheie sondori, marinari, scafandri. Un mic turn Babel al profesiilor această platformă! Sună cam ciudat cînd marinarul Ion Sinca îmi spune: „Azi-noapte am betonat" — el fiind comandantul naval al platformei și al vaselor care o deservesc. Dar și mai stranie și foarte dificilă este misiunea scafandrului Ion Corboveanu, exploratorul rocilor de pe fund și sudor sub apă. Atunci cînd se începe un nou foraj, scafandrul coboară să observe profilul și caracterul rocii, să înlăture eventualele bucăți de metal căzute pe fund.

— La viteza de 4 metri pe secundă?

— Pentru mine viteza nu există întrucît cobor prin conducta de oțel a sondei cu un diametru de 1 325 mm.

— Fără lumină?

— Fără... De altfel apa e atît de tulbure încît... Caut cu mîinile în cercul în care mă aflu.

— Iar sudura?

— În situațiile în care tija sapei se rupe, cobor și sudez capetele, scot sapa înțepenită sau, în sfîrșit, rezolv defectele ivite. Recent sapa s-a oprit într-o teavă de oțel rămasă de la explorările geologice. Am tăiat-o și am înlăturat-o.

Corboveanu este scafandru de 13 ani, dar niciodată n-a avut asemenea misiuni dificile. Se poate spune că aici a învățat o nouă meserie. Dar același lucru se poate afirma și despre sondori, și despre marinari, și despre dulgheri și fierari-betoniști care lucrează aici în condiții speciale, inedite, fiind obligați să descopere punți de legătură între profesii foarte îndepărtate și să-și însușească noi cunoștințe. Aici, multiprofesionalizarea despre care se discută atît în studiile de sociologia muncii devine sub privirile noastre un fapt. E o caracteristică a tehnicii moderne, a ingeniozității și inovațiilor folosite pe marele șantier, a ritmului impetuos de lucru, a trecerilor rapide de la o operație la alta, de la un procedeu la altul, într-o continuă mișcare, nu numai fizică, ci și de gîndire. De altfel, însăși platforma plutitoare, acest năstrușnic șantier pe patru picioare, este proiectată de o firmă străină după o idee românească și construită în întregime la Galați. Utilitatea platformei nu se reduce doar la baterea pilonilor pentru pod. Ea a fost folosită cu succes și va mai fi folosită în continuare, la construirea batardourilor celulare, acele imense și redutabile ziduri de incintă la adăpostul cărora s-au construit ecluzele, centrala și se va turna barajul. Ca o trupă de pionieri sau de geniști, echipajul platformei se află întotdeauna în frunte, deschizînd drum, pregătind cîmp de lucru pentru ceilalți constructori.

— Nu aveți sentimentul că munciți zadarnic? — îl întreb pe inginerul Țurcanu amintindu-i că, după închiderea fluviului, acest pod fix va fi părăsit și lăsat pradă apelor.

— E adevărat, zîmbește inginerul, că atunci cînd ne vom plimba pe creasta barajului noi n-o să putem arăta nimănui podul care ne-a dat atît de furcă, fiindcă se va afla sub apele lacului de acumulare... Dar, fără acest pod însuși barajul n-ar putea exista.

Mă ridic să plec, dar inginerul Țurcanu mă privește descumpănit pentru că ceea ce vrea să-mi spună nu se poate desena pe hîrtie. Mă întreabă dacă o să scriu despre platformă. Bineînțeles!

— Atunci trebuie să scrieți neapărat despre oameni. Vă dați seama, podul a fost practic realizat în timpul iernii. O iarnă nesfîrșită, o iarnă păcătoasă în care s-a muncit deasupra Dunării, pe Dunăre, sub Dunăre.

Într-adevăr, în ianuarie au fost geruri de —17 grade, în februarie de —10, la care se adaugă zăpada viscolită și crivățul uscat și tăios, iar în martie a venit Dunărea mare ridicînd platforma la cote de neprevăzut. Dar s-a lucrat, s-a lucrat cu mănuși și fără, s-a turnat beton încălzit ca ouăle în incubatoare. Corboveanu și scafandrii săi au coborît la 8 și 9 metri sub apă, sondorii au forat puțuri! De aceea e o obligație elementară să fac cunoscute cititorului numele lui Vasile Pascaru, Nicolae Iovan, Ioan Baltag, mecanici șefi de schimb, Miron Sînă, Ștefan Mitrea, maiștri, și numai lipsa de spațiu mă oprește să-i citez pe toți cei 70 de oameni care muncesc în ture de zi și de noapte pe platforma suspendată în mijlocul Dunării.

Poate că acum, cînd citiți aceste rînduri, a fost împlintat în matca fluviului și ultimul pilon, poate că acum sau în curînd vor începe lucrările la suprastructura podului, iar această „masă" așezată în Dunăre își va ridica picioarele și va porni spre alt front de lucru. Tocmai de aceea am simțit nevoia să închin acest reportaj celor „70 de pe platformă" aflați acum la capătul podului, la capătul unui drum de numai 127 de metri, parcurs însă pas cu pas, pe fundul și deasupra apei, de-a lungul a aproape cinci luni de iarnă. Pentru că ei, prin acest pod suplu și firav, au pus, în mod paradoxal, temeliile masivului baraj în fața căruia Dunărea se va opri neputincioasă.

În curînd centrul atenției se va muta în alte puncte de lucru, în curînd se va da drumul apei prin ecluze și primul vas, un remorcher al șantierului, va face repetiția generală, cu „public", a funcționării ecluzei din aval, plimbîndu-se de cîteva ori, sus-jos, jos-sus, în acest „lift" acvatic. Apoi va urma epoca de glorie a șoferilor, săptămîna lor „de aur", săptămîna în care, prin viteza lor calculată la metru și la secundă, vor învinge viteza și forța nesăbuită a fluviului. Acea săptămînă, din septembrie, probabil, în care va fi zăgăzuită Dunărea. Pentru această săptămînă istorică în cronica de eforturi a șantierului, cei 70 de pe platformă și-au făcut datoria.

Am părăsit șantierul privind la șirurile nesfîrșite de stabilopozi așezate simetric pe vasta platformă din apropierea fabricii de beton. Cenușii și dolofani, pe picioarele lor groase și scurte, seamănă cu niște pui de elefant, rînduiți într-o foarte disciplinată turmă. De fapt, stînd așa, nemișcați, ei... cresc. Nu în dimensiune, ci în tărie, în duritate, betonul maturizîndu-se în timp, făcînd din ei adevărați elefanți capabili să înfrunte vijelioasa forță a fluviului. E încă liniște aici, dar în curînd turma elefanților de beton va porni să se arunce în Dunăre, în cel mai frumos și mai impresionant spectacol pe care l-a văzut vreodată fluviul. Iar cei „70 de pe platformă" îi vor privi cu emoție și gravitate, ca unii dintre acei ce au creat scena acestui grandios spectacol ingineresc.

viața internațională

Vietnamul de sud:

OBIECTIVE MILITARE AMERICANO-SAIGONEZE ATACATE DE FORȚELE PATRIOTICE

SAIGON 12 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al comandamentului S.U.A., citat de agenția France Presse, a declarat că forțele F.N.E. au efectuat 25 de bombardamente asupra unor instalații și baze americano-saigoneze situate în diferite puncte din Vietnamul de sud. Pentru a doua oară consecutiv, artileria patrioților sud-vietnamezi a deschis focul vineri seara asupra punctului inamic Vinh Long, în Delta fluviului Mekong. Agențiile de presă semnalează ciocniri între cele două părți și în zona septentrională a țării. Din sectoarele Tam Ky, Da Nang și pînă în sudul zonei demilitarizate, forțele Frontului Național de Eliberare au atacat pozițiile trupelor S.U.A., folosind „de la arme grele și automate pînă la bazouka și rachete", a precizat purtătorul de cuvînt american. Ripostînd, americanii au folosit aviația, elicopterele și artileria. În apropiere de Con Thien, unde se află una din cele mai mari baze americano-saigoneze din vecinătatea zonei demilitarizate, americanii au folosit atît artileria cît și aviația împotriva unor unități ale Frontului Național de Eliberare.

Zece milioane de oameni ai muncii din orașele italiene Roma, Milano, Florența, Bologna, au declarat vineri o grevă generală de trei ore, participînd la puternice demonstrații de protest față de măsurile represive ale autorităților polițienești împotriva populației din localitatea Battipaglia (la sud de Neapole), soldate cu doi morți și peste o sută de răniți. **În fotografie:** un aspect din timpul demonstrației de la Roma

CONSULTĂRI DIPLOMATICE ÎN LEGĂTURĂ CU SITUAȚIA DIN ORIENTUL APROPIAT

WASHINGTON 12 (Agerpres). — Mahmud Fawzi, consilierul pentru problemele externe al președintelui Gamal Abdel Nasser, a avut vineri după-amiază o întrevedere cu președintele Richard Nixon. Un purtător de cuvînt al Casei Albe a declarat că cei doi interlocutori și-au exprimat dorința de a îmbunătăți relațiile dintre Statele Unite și Republica Arabă Unită. El a precizat totodată că chestiunea reluării relațiilor diplomatice normale între cele două țări nu a fost discutată. În special — a arătat purtătorul de cuvînt — a avut loc „un schimb de vederi privind evoluția situației din Orientul Mijlociu". Președintele Nixon i-a împărtășit lui Mahmud Fawzi demersurile întreprinse de Statele Unite, atît pe plan bilateral, cît și multilateral, pentru găsirea unei soluții în vederea restabilirii păcii în această regiune.

★

NEW YORK 12 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al O.N.U. a confirmat oficial că răspunsurile date de guvernele Israelului, Iordaniei și R.A.U. la chestionarul ce le-a fost prezentat de reprezentantul permanent al secretarului general al O.N.U. în Orientul Apropiat, Gunnar Jarring, au fost remise reprezentanților celor patru mari puteri și fiecăreia din părțile implicate în conflictul din Orientul Apropiat. Conținutul răspunsurilor date ambasadorului Jarring nu a fost dezvăluit, dar s-a anunțat crearea unui grup de lucru format din adjuncții reprezentanților permanenți la O.N.U. ai celor patru mari puteri care a primit misiunea de a le studia în scopul elaborării unei „declarații de intenții" care va fi remisă spre aprobare fiecăreia din părțile aflate în conflict.

Sesiunea Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa

INTERVENȚII ALE REPREZENTANȚILOR ROMÂNI

GENEVA 12. — Corespondentul Agerpres, Horia Liman, transmite: Participanții la cea de-a 24-a sesiune a Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa au început să analizeze activitatea comitetelor și a organelor lor subsidiare. Apreciind în mod pozitiv eforturile desfășurate de statisticieni, delegatul român C. Manoliu a amintit că România a găzduit, în toamna anului trecut, cea de-a 8-a sesiune a grupei de lucru pentru prelucrarea electronică din cadrul Conferinței statisticienilor europeni, care a prilejuit sugestii valoroase în domeniul perfecționării prelucrării electronice a datelor și a sistemelor informaționale moderne, a creării unui limbaj internațional utilizat în prelucrarea datelor. Vorbitorul a propus să se continue preocupările în domeniul îmbunătățirii metodologiei statistice a ramurilor în vederea asigurării posibilităților de comparare a datelor statistice, ca și funcționarea în cadrul Conferinței statisticienilor europeni a unor organisme subsidiare, cu caracter continuu și a unor organisme temporare de natură a contribui la creșterea operativității în rezolvarea diferitelor probleme.

În cadrul Comitetului cărbunelui, delegatul român N. Dinu a relevat necesitatea lărgirii ansamblului temelor de studii, sugerînd abordarea problemelor prepărării cărbunelui și a celor privind epurarea apelor reziduale. El a apreciat că reuniunile directorilor de institute naționale științifice miniere ar trebui să aibă loc la fiecare doi ani, după cum ar trebui organizate mai rațional reuniunile speciale și simpozioanele. Vorbitorul a sugerat crearea de organisme subsidiare ad-hoc pentru probleme speciale, studierea posibilităților de dezvoltare a cooperării economice, tehnice și științifice, ca și în domeniul industrial.

În Comitetul pentru problemele agricole, S. Ilinoiu a propus să se lărgească studierea problemelor ameliorării funciare în cadrul organelor subsidiare sau să se creeze un grup de lucru special. De asemenea, să se întreprindă măsuri în domeniul comerțului intereuropean cu produse agricole, acordîndu-se o atenție deosebită înlăturării obstacolelor care împiedică schimburile între țările cu sisteme social-economice diferite.

Luînd cuvîntul în Comitetul gazului, I. Goriță a relevat rezultatele obținute cu prilejul simpozionului din octombrie 1968 la București asupra utilizării gazului în industria chimică. El a propus să se organizeze studierea aspectelor legate de distribuirea gazului și să se acorde o mai mare atenție aspectelor tehnice ale problemelor ce stau în fața comitetului.

În Comitetul energiei electrice, delegatul român a insistat, de asemenea, asupra necesității de a se da activității un caracter mai practic. El a apreciat că în domeniul electrificării rurale ar trebui să se ia în considerare problemele economice și tehnice ale transportului și distribuției de energie electrică. Vorbitorul a sugerat substituirea activității permanente a unor organe subsidiare ale comitetului prin simpozioane, ca acela organizat recent la București.

Deschiderea Congresului Partidului Comunist German

DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL, PETRE STĂNCESCU

Essen, mare centru industrial și muncitoresc din regiunea Ruhr, găzduiește în aceste zile (12—13 aprilie), primul Congres al Partidului Comunist German. Orașul poartă amprenta prezenței sutelor de delegați sosiți din toate regiunile R. F. a Germaniei.

Lucrările congresului s-au deschis sîmbătă dimineața, în prezența a 793 de delegați și a altor cîtorva sute de invitați. Sînt, de asemenea, prezenți reprezentanții a 19 partide comuniste și muncitorești din diferite țări europene. Din România participă tovarășul Mihai Dalea, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

În centrul dezbaterilor congresului se află raportul intitulat „Să acționăm unitar pentru înnoirea democratică a statului și societății", prezentat de tovarășul Kurt Bachmann, membru al Comitetului federal al P.C.G., proiectul de statut al partidului și declarația de principii a P.C.G.

Raportul înfățișează activitatea desfășurată în perioada care a trecut de la prima conferință federală a P.C.G., nou constituit, care a avut loc la 27 octombrie 1968. Se menționează că în cele șase luni efectivul partidului a crescut de la 9 000 la 22 000 de membri. Totodată, pentru pregătirea actualului congres au avut loc peste 200 de conferințe și adunări ale organizațiilor locale.

Raportul cuprinde o amplă analiză a situației economice, sociale și politice, a dispoziției forțelor de clasă în societatea vest-germană. Relevînd dezvoltarea unor curente de opinie în favoarea unei noi orientări politice în Partidul Social-Democrat, în organizațiile de tineret și studențești și în diverse alte formațiuni politice, raportorul s-a pronunțat pentru acțiuni comune în apărarea intereselor clasei muncitoare, în lupta împotriva reînvierii nazismului, pentru democrație și pace. El a definit ca problemă cardinală a politicii P.C.G. instaurarea unei încrederi depline și a unor relații tovărășești între social-democrați și comuniști. Vorbind despre pregătirile în vederea alegerilor pentru Bundestag, Kurt Bachmann a arătat că P.C.G. se pronunță pentru o colaborare largă a tuturor forțelor democratice și socialiste în rîndurile „Acțiunii progresului democratic". El a cerut anularea interzicerii Partidului Comunist din Germania.

În raport se menționează însemnătatea succeselor obținute de țările socialiste pentru lupta clasei muncitoare vest-germane, semnificația luptei forțelor anticolonialiste și antiimperialiste, importanța creșterii forțelor care luptă în țările europene pentru pace și democrație. „Este de cea mai mare însemnătate pentru securitatea populației țării noastre inițiativa conferinței de la Budapesta a statelor participante la Tratatul de la Varșovia cu privire la convocarea unei conferințe europene asupra păcii, securității și colaborării", a declarat vorbitorul. Criticînd reacția guvernului vest-german față de această propunere, el a scos în evidență necesitatea desfășurării unor acțiuni de amploare ale forțelor democratice din R.F.G. în sprijinul ideii unei conferințe europene în problemele securității, al semnării de către guvernul R.F.G. a tratatului de neproliferare a armelor nucleare, al recunoașterii R. D. Germane și normalizării relațiilor dintre cele două state germane.

Delegații au început apoi dezbaterea asupra raportului, declarației de principii și proiectului de statut al partidului.

Mesajele de salut primite la congres din partea partidelor frățești au fost multiplicate și împărțite delegaților.

★

La sosirea la Essen, tovarășul Mihai Dalea a fost întîmpinat pe aeroport de Ludwig Müler, membru al Comitetului federal al P. C. German, de Jakob Goldberg, activist al Comitetului federal al P.C.G. și redactor-coordonator al publicației P.C.G. „Unsere Zeit", precum și de Constantin Oancea, ambasadorul Republicii Socialiste România în Republica Federală a Germaniei, și de alți membri ai ambasadei române.

agențiile de presă transmit:

In capitala R. P. Ungare se desfășoară lucrările consfătuirii pe țară a conducătorilor brigăzilor de muncă socialistă. La consfătuire participă János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., și alți membri ai conducerii de partid și de stat. Gaspar Sandor, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., secretar general al Consiliului Central al Sindicatelor din Ungaria, a prezentat un raport în legătură cu activitatea brigăzilor de muncă socialistă și sarcinile acestora în ce privește dezvoltarea în continuare a economiei naționale. Mehes Lajos, prim-secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Comunist din Ungaria, a prezentat un coreferat. În cadrul consfătuirii a luat cuvîntul János Kádár.

Demonstrații urmate de ciocniri violente cu poliția s-au desfășurat la Bourgoin, în sudestul Franței, în legătură cu regimul impozitelor. Au fost incendiate automobile și cîteva zeci de persoane au fost rănite. Cei 3 000 de demonstranți au blocat timp de 10 ore toate căile rutiere, protestînd împotriva arestării liderului mișcării pentru o reformă fiscală și a securității sociale, Georges Nicoud, în cursul unei demonstrații ce a avut loc cu cîteva zile în urmă, cînd oficiile fiscale au fost luate cu asalt.

La Louvain s-a deschis expoziția „Tineretul în viața României". La deschidere au fost prezenți Alphonse Vranckx, ministrul justiției, membru al Biroului Executiv al Partidului Socialist Belgian, Alexandru Lăzăreanu, ambasadorul Republicii Socialiste România în Belgia, precum și reprezentanți ai conducerii naționale a tineretului socialist belgian.

Sesiunea Consiliului ministerial al N.A.T.O. a luat sfîrșit vineri seara. La încheierea lucrărilor a fost dat publicității un comunicat.

La Paris s-au încheiat lucrările Colocviului internațional cu tema: „Războiul în Mediterana" la care participă istorici din 20 de țări. General maior în rezervă Gheorghe Zaharia, director adjunct al Institutului de studii istorice și social-politice de pe lîngă C.C. al P. C. Român, a prezentat comunicarea „Cîteva aspecte ale corelației evenimentelor celui de-al doilea război mondial în zona Mediteranei — Europa de sud-est".

Nota M.A.E. al U.R.S.S. adresată M. A. E. al R. P. Chineze

MOSCOVA 12 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat la 11 aprilie a.c. o notă Ministerului Afacerilor Externe al R.P. Chineze în care propune reluarea consultărilor între reprezentanții guvernelor sovietic și chinez (începute la Pekin în 1964). M.A.E. este gata să înceapă aceste consultări la Moscova, la 15 aprilie sau la o altă dată apropiată, convenabilă părții chineze.

Întrevedere Debré — Stewart

WASHINGTON 12 (Agerpres). — Vineri seara, ministrul afacerilor externe al Franței, Michel Debré, a avut o întrevedere cu secretarul de stat al Foreign Office, Michael Stewart, la încheierea lucrărilor Consiliului ministerial al N.A.T.O. După cum remarcă agenția France Presse, această întrevedere constituie reluarea dialogului franco-britanic și primul contact între șefii diplomației celor două țări din luna noiembrie anul trecut.

Încheierea vizitei delegației C. C. al P. M. U. P. în R. D. Germană

BERLIN 12 (Agerpres). Delegația C.C. al P.M.U.P., condusă de Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., și-a încheiat vizita de prietenie făcută la Berlin, la invitația C.C. al P.S.U.G. În comunicatul dat publicității se arată printre altele că părțile au căzut de acord asupra lărgirii colaborării economice, tehnico-științifice, culturale etc. De asemenea, se subliniază că cele două țări vor acționa în conformitate cu Apelul de la Budapesta al statelor participante la Tratatul de la Varșovia în favoarea convocării unei conferințe în problemele securității și colaborării cu participarea tuturor statelor europene, inclusiv a celor două state germane — R.D. Germană și R.F. a Germaniei.

TENTATIVĂ DE LOVITURĂ DE STAT ÎN AFRICA CENTRALĂ

Într-o declarație radiodifuzată, președintele Republicii Africa Centrală, Jean-Bedel Bokassa, a anunțat că sîmbătă dimineața a avut loc o tentativă de lovitură de stat, pusă la cale de locotenent-colonelul Alexandre Banza, ministru de stat însărcinat cu problemele sănătății publice. Acesta a încercat să mobilizeze forțele militare amplasate în tabăra de la „Kasai" pentru a răsturna guvernul. Alexandre Banza a fost însă surprins într-o clipă de neatenție și imobilizat rapid de către doi ofițeri superiori, credincioși actualelor autorități ale țării. El urmează să compară în fața Tribunalului militar permanent al Africii Centrale, sub acuzația de înaltă trădare.

Mesajul de salut al Partidului Comunist Român către primul Congres al Partidului Comunist German

Dragi tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Comunist Român vă transmite dumneavoastră, delegați la primul Congres al Partidului Comunist German, tuturor comuniștilor, clasei muncitoare, forțelor progresiste și democratice din Republica Federală a Germaniei, un cald salut frățesc din partea comuniștilor și a tuturor oamenilor muncii din Republica Socialistă România.

Partidul și poporul nostru nutresc sentimente de profundă simpatie și solidaritate internaționalistă față de lupta comuniștilor vest-germani pentru interesele fundamentale ale poporului, apărarea drepturilor și libertăților democratice, împotriva reînvierii neonazismului, pentru realizarea, în această luptă, a unității de acțiune a clasei muncitoare, a forțelor progresiste, democratice și populare din Republica Federală a Germaniei.

Folosim această ocazie pentru a ne exprima convingerea că între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist German se vor dezvolta relații de colaborare tovărășească, întemeiate pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului proletar, în interesul întăririi prieteniei dintre partidele și popoarele noastre, al coeziunii mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Partidul Comunist Român militează cu consecvență pentru crearea unui climat de încredere și respect reciproc între partidele comuniste și muncitorești, pentru depășirea dificultăților existente și întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești mondiale. Avem convingerea profundă că temelia sigură a dezvoltării relațiilor dintre partidele comuniste o constituie respectarea strictă a principiilor marxist-leniniste ale egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne. Forța unității mișcării comuniste, în condițiile marii diversități în care acționează partidele frățești, rezidă în respectarea dreptului fiecărui partid de a-și stabili linia politică și de a hotărî de sine stătător, fără nici un amestec din afară, în toate problemele activității sale interne și internaționale, aplicînd creator adevărurile generale ale marxism-leninismului la realitățile țării respective.

România socialistă pune în centrul politicii sale externe prietenia trainică și alianța cu toate țările socialiste, militează pentru întărirea unității statelor sistemului mondial socialist; totodată, ea promovează o politică de colaborare multilaterală cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, aducîndu-și în acest fel contribuția la întărirea păcii și apropierea între popoare.

În prezent, cînd cercurile imperialiste, militariste și revanșarde încalcă grav normele de relații internaționale, întrețin focare de încordare, încearcă să reînvie atmosfera „războiului rece" și alimentează cursa înarmărilor, singura alternativă reală la politica lor agresivă este extinderea relațiilor de cooperare multilaterală între toate statele, promovarea neabătută a principiilor suveranității naționale și respectului reciproc, excluderea folosirii forței în raporturile internaționale, eliminarea surselor de tensiune, desființarea blocurilor militare, lichidarea bazelor militare de pe teritorii străine, rezolvarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor litigioase, realizarea unor măsuri de dezarmare.

Preocupată de soarta păcii în Europa și în lume, România acordă o mare însemnătate înfăptuirii securității pe continentul nostru. Pentru atingerea acestui țel trebuie să se pornească de la realitățile istorice, de la inviolabilitatea frontierelor statornicite în Europa după cel de-al doilea război mondial, de la existența celor două state germane și necesitatea normalizării relațiilor cu ele. O contribuție însemnată la întărirea păcii, securității și colaborării în Europa poate aduce înfăptuirea măsurilor preconizate în Declarația de la București și în recentul Apel adresat tuturor statelor europene de țările participante la Tratatul de la Varsovia.

Manifestîndu-și solidaritatea cu lupta dreaptă a eroicului popor vietnamez, căruia îi acordă întregul lor sprijin material, moral și politic, partidul și poporul nostru consideră că tratativele de la Paris trebuie să ducă la încetarea războiului și retragerea trupelor străine din Vietnam, pe baza respectării dreptului poporului vietnamez de a-și rezolva singur problemele sale, fără amestec din afară.

Poporul român este pe deplin solidar cu popoarele care luptă împotriva imperialismului și neocolonialismului, pentru eliberarea lor națională, pentru dezvoltarea de sine stătătoare, progres economic și social.

Vă urăm, dragi tovarăși, succes deplin în desfășurarea lucrărilor Congresului, în lupta partidului dumneavoastră pentru triumful cauzei păcii, democrației și socialismului.

(Urmare din pag. I)

a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la ședința comună a Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, Apelul pentru securitatea în Europa **„are o importanță deosebită pentru că intervine într-un moment în care, după aprecierea noastră, există condiții favorabile pentru a se putea realiza pași înainte în această direcție. Felul cum a fost primit acest Apel de către opinia publică și multe cercuri conducătoare din Europa demonstrează justețea acestei aprecieri a noastre, demonstrează că Apelul este bine venit și că avem datoria să acționăm ferm pentru a contribui la înfăptuirea deziderateloр pe care le cuprinde".**

Într-adevăr, Apelul s-a bucurat de o primire favorabilă și a avut un ecou pozitiv în păturI largi ale opiniei publice, în rîndul celor mai diverse categorii sociale, al unor organizații obștești naționale și internaționale, al unor partide politice de diferite nuanțe, al exponenților vieții publice, culturale, artistice. S-au pronunțat pentru intensificarea cooperării intereuropene și examinarea problemelor securității continentului oameni de stat dintr-o serie de țări ale Europei occidentale, cum sînt premierul suedez Tage Erlander, în aceste zile oaspete al țării noastre, miniștrii afacerilor externe al Italiei, Pietro Nenni; al Olandei, Joseph Luns; al Republicii Federale a Germaniei, Willy Brandt; de asemenea, personalități politice proeminente ca fostul cancelar al Austriei, Bruno Pittermann, președintele Partidului Socialist Austriac, Bruno Kreisky, deputatul laburist John Ryan, senatorul italian Umberto Terracini, etc. Cunoscutul om politic francez Raymond Schmittlein, deputat în Adunarea Națională franceză, apreciind Apelul de la Budapesta ca o declarație pozitivă, a afirmat că *„Europa trebuie să se unească astfel încît să stabilească un sistem al păcii care să nu poată fi tulburat de nimeni. De aceea, dacă s-ar putea cădea de acord asupra dizolvării celor două blocuri militar-opuse — N.A.T.O. și Tratatul de la Varșovia —, aceasta ar aduce pace tuturor"*. Apelul formează în continuare obiectul comentariilor a numeroase ziare din Occident. Este de asemenea semnificativ că față de ecoul pe care Apelul l-a avut în opinia publică nici măcar cercurile N.A.T.O. nu au considerat posibil să-l ignore; el a ocupat un loc central în cadrul discuțiilor la sesiunea extraordinară a Consiliului nord-atlantic care s-a ținut zilele acestea la Washington și este de notat că miniștrii de externe care au luat cuvîntul n-au obiectat în principiu față de ideea independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc. Numai promovarea consecventă, neabătută a acestor principii este de natură să asigure afirmarea deplină a personalității fiecărei națiuni europene, aportul ei deplin la tezaurul comun de civilizație și progres, buna conviețuire între toate statele continentului, dezvoltarea încrederii și înțelegerii reciproce — premise esențiale ale unei reale securități europene. Așa cum subliniază Hotărîrea, dezvoltarea colaborării în pronunță consecvent pentru propunerile din Declarația de la București, reînnoite în recentul Apel, cu privire la lichidarea N.A.T.O. și desființarea concomitentă a Tratatului de la Varșovia, pentru încetarea cursei înarmărilor, desființarea bazelor militare străine, înfăptuirea unor măsuri de dezarmare, în primul rînd de dezarmare nucleară.

Pregătirea și desfășurarea cu succes a conferinței europene impun cu necesitate crearea unei ambianțe favorabile, a unui climat **rea continuă a atmosferei politice în Europa".** În acest scop, sînt necesare întîlniri și convorbiri între factorii de răspundere, reunirea prealabilă a reprezentanților tuturor statelor europene interesate, orice alte forme de contacte care să ofere posibilitatea de a examina amănunțit, cu răbdare și perseverență, în spirit de înțelegere reciprocă, problemele legate de modul de pregătire și agenda conferinței europene, de a discuta asupra dificultăților și obstacolelor existente în această privință și a găsi soluții unanim acceptabile de natură să înlesnească convocarea și desfășurarea cu succes a conferinței europene.

România socialistă și-a afirmat hotărîrea de a-și aduce contribuția activă la pregătirea, într-un spirit de conlucrare și înțelegere reciprocă, a conferinței statelor europene, la progresul cauzei destinderii, păcii și securității în Europa și în lume. Guvernul român își propune să acționeze consecvent și energic și, în acest sens, Ministerul Afacerilor Externe, alte ministere și departamente au primit însărcinările corespunzătoare. Prezentîndu-și propriile sale propuneri, țara noastră este totodată gata să examineze cu atenție orice propuneri și sugestii în vederea organizării conferinței europene, să manifeste receptivitate față de orice propuneri care tind în mod real spre obiectivul securității europene.

Dînd o înaltă apreciere activității desfășurate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, de tovarășul Ion Gheorghe Maurer și ceilalți membri ai delegației române la Consfătuirea de la Budapesta, subscriind în întregime Apelul adoptat acolo și Hotărîrea forurilor noastre constituționale, cetățenii patriei noastre, întregul popor român își exprimă încă o dată deplina aprobare și adeziune față de politica externă a României, sprijinul lor activ, voința lor nestrămutată de a milita mai departe în primele rînduri ale luptei pentru preîntîmpinarea unui nou război, pentru triumful cauzei păcii și progresului în lume.

Chemare la intensificarea eforturilor pentru întărirea păcii și securității în Europa și în lume

nerii unei conferințe europene, cei mai mulți insistînd asupra necesității unei pregătiri corespunzătoare. Toate acestea subliniază însemnătatea acestei inițiative, arată că ea vine în întîmpinarea aspirațiilor de pace ale popoarelor, răspunde unor cerințe și preocupări actuale ale vieții internaționale.

Hotărîrea Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România reafirmă sintetic poziția țării noastre în principalele probleme privind securitatea și cooperarea europeană. În concepția țării noastre, principala modalitate pentru realizarea acestor deziderate vitale constă în promovarea și dezvoltarea între toate statele continentului a unor relații noi, sănătoase, care să pornească de la recunoașterea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, de la respectarea principiilor suveranității și tereuropene este unica alternativă la politica cercurilor agresive, militariste și revanșarde de încordare și de menținere a divizării continentului, politică profund dăunătoare intereselor popoarelor europene și cauzei păcii.

În abordarea problemelor europene trebuie să se pornească de la realitățile postbelice și, în concordanță cu aceasta, de la inviolabilitatea granițelor, de la existența celor două state germane și necesitatea normalizării relațiilor cu acestea. Experiența internațională evidențiază tot mai pregnant că garanția reală a securității și progresului fiecărei țări europene o constituie nu existența grupărilor militare opuse — sursă permanentă de neîncredere și încordare —, ci realizarea, prin eforturi unite, a unui sistem eficient de securitate europeană. Pornind de la acest considerent, România se de încredere, înțelegere și colaborare. După părerea țării noastre, aceasta reclamă în mod imperios ca toate statele europene, mari și mici, toți factorii interesați în asigurarea păcii pe continent și în lume, să se abțină de la orice demonstrații și acte de forță, inclusiv efectuarea de manevre militare pe teritorii străine sau la granițele unor state, de la orice acțiuni de natură să determine un regres în viața internațională europeană. Așa cum subliniază Hotărîrea, **„mai mult decît oricînd se impune din partea factorilor de răspundere ai țărilor europene concentrarea eforturilor în direcția unei politici constructive, înfăptuirea de pași concreți și măsuri efective pentru continuarea și dezvoltarea procesului de destindere, pentru intensificarea contactelor și colaborării în cele mai variate domenii, pentru îmbunătățiri**

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii — 40.369